

AGRICULTURA

La llaurada sementera

SUMARI:

Els nostres pagesos: El senyor Ramon Pané. — Encara la qüestió del clavell en la raça del Prat, per M. Rossell i Vilà. — Una conversa social agrària, per L. G. — Les sements de cereals, per G. Bofill. — Avicultura deportiva, per Enric Corominas. — L'antracnosi dels branquillons de l'ametller, per A. Rolet. — Incúria, per J. Vilador Puig. — Noticiari. — El mercat.

I RAMADERIA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Plaça de Catalunya, 17

LLIBRERIA CATALONIA
BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

publicada sota la direcció de G. WERY

VOLUMS PUBLICATS

Química agrícola (Química del suelo). *G. Andre* (2.ª edició). Dos volums.—Tela, 24 pessetes.
Química agrícola (Química vegetal). *G. Andre* (2.ª edició). Dos volums.—24 ptes.
Viticultura. *P. Pacottet* (2.ª edició).—15 ptes.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª edició).—14 ptes.
Higiene y Enfermedades del ganado. *P. Cagny y R. Gouin* (2.ª edició).—14 ptes.
Avicultura. *Voitellier* (2.ª edició).—14 ptes.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edició). Dos volums.—24 ptes.
Cereales. *C. V. Garola*.—14 ptes.
Riegos y Drenajes. *E. Risler y G. Wéry*.—14 ptes.
Las Conservas de frutas. *A. Rolet* (2.ª edició).—14 ptes.
Agricultura general. *P. Diffloth* (2.ª edició). 4 volums.
I. *Suelo y mejoramiento de las tierras*.—12 ptes.
II. *Labores y rotación de cultivos*.—12 ptes.
III. *Siembras y cuidado de los cultivos*.—12 ptes.
IV. *Cosechas y conservación de los productos agrícolas*.—12 ptes.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *Gouin*.—14 ptes.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guenaux*.—14 ptes.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *P. Delacroix*.—12 ptes.
Enfermedades no parasitarias de las plantas cultivadas. *P. Delacroix*.—12 ptes.
Lechería. *C. Martin* (2.ª edició).—12 ptes.
Arboricultura frutal. *Bussard y Duval* (2.ª edició).—14 ptes.
Material vitícola. *R. Brunet*.—12 ptes.
Material vinícola. *R. Brunet*.—14 ptes.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—15 ptes.
Botánica agrícola. *E. Schribaux y J. Nanot*.—12 ptes.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. 2 volums.—27 ptes.
Microbiología agrícola. *E. Kayser*. 2 volums.—24 ptes.

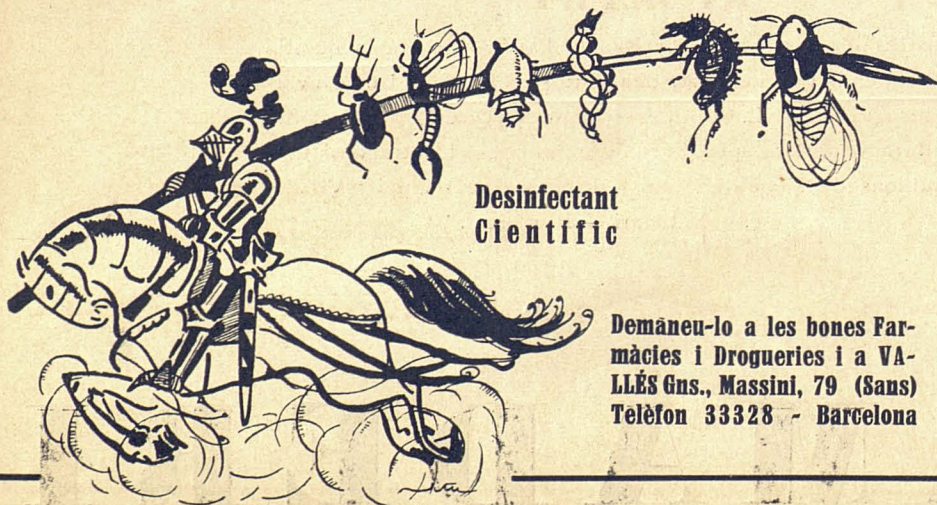
Ganado lanar. *P. Diffloth*.—12 ptes.
Silvicultura. *A. Fron*.—14 ptes.
Razas bovinas. *P. Diffloth*.—15 ptes.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*.—14 ptes.
Las Conservas de Legumbres, Carnes, productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—12 ptes.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*.—17 ptes.
Industria y comercio de los Abonos. *Plavinage*.—14 ptes.
Construcciones rurales. *J. Danguy*.—14 ptes.
Economía rural. *E. Jouzier*.—14 ptes.
Compendio de Agricultura. *Seltensperger*.—14 ptes.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vuigner*.—15 ptes.
Apicultura. *R. Hommel*.—14 ptes.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—12 ptes.
Cabras, cerdos, conejos. *P. Diffloth*.—12 ptes.
El Manzano de sidra y la Sidrería. *Warcollier*.—15 ptes.
Sericultura. *P. Viell*.—12 ptes.
Hidrología agrícola. *F. Diéner*.—12 ptes.
Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*.—12 ptes.
La Mimbrera (Cultivo y aplicaciones). *E. Leroux*.—12 ptes.
Prácticas de Ingeniería rural. *Provost y Rolley*.—12 ptes.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*.—14 ptes.
Razas caballares. *P. Diffloth*.—14 ptes.
Análisis agrícolas. *R. Guillin*.—12 ptes.
Producción y doma del caballo. *J. Bonnefont*.—12 ptes.
Meteorología y Física agrícolas. *Klein y Sanson*.—12 ptes.
Electricidad agrícola. *A. P. t. t.*.—14 ptes.
El libro de la campesina. *O. Bussard*.—12 ptes.
Topografía agrícola. *C. Muret*.—12 ptes.
Destilería agrícola e industrial. *Boullanger*. Dos volums. Publicado el primer. —12 ptes.
Vinos de Champaña y Vinos espumosos. *Pacottet y Guittonneau*.—12 ptes.

VOLUMS EN PREMPSA

Destilería agrícola e industrial. *E. Boullanger* Volum II.
Plantas de escarda. *H. Hitter*.
Previsión del tiempo. *Sanson*.

Cultivos meridionales. *Rivière y Lecq*. 2 volums.
Piscicultura. *G. Guenaux*.
Geología agrícola. *Cord*.

De venda en la LLIBRERIA CATALONIA, Plaça de Catalunya, 17. — BARCELONA

LISOL

VALLÈS G.^{NS}

Demaneu-lo a les bones Farmàcies i Drogueries i a VALLÈS Gns., Massini, 79 (Sans)
Telèfon 33328 - Barcelona

L'únic que pot combatre eficaçment totes les plagues del camp i dels arbres fruiters
Indispensable per a la curació de tota classe de mals del bestiar.

FLIT

MARCA REGISTRADA

MATA: LES MOSQUES
MOSQUITs
ARNES
FORMIGUES
ESCARABATS
XINXES
PUCES

Amb el **FLIT** es maten les **MOSQUES** i **MOSQUITs** i sobretot els seus gèrmens.
Una vaqueria sense mosques a la tardor està quasi preservada de malalties infeccioses.
Els galliners i les corralines de porcs per a què hi sigui la salut han de fer olor de **FLIT**.

Vendes a
l'engròs

BUSQUETS GERMANS I C. IA CORTS, 587
BARCELONA

CREDIT I DOCKS DE BARCELONA

COMPANYIA DE CRÈDIT I DE MAGATZEMS GENERALS

FUNDADA L'ANY 1881

Magatzems en el port de Barcelona, enllaçats amb la xarxa ferroviària.—Magatzems a Aldea (Amposta)

Préstecs sobre cereals, fruits i primeres matèries
Obertura de crèdits

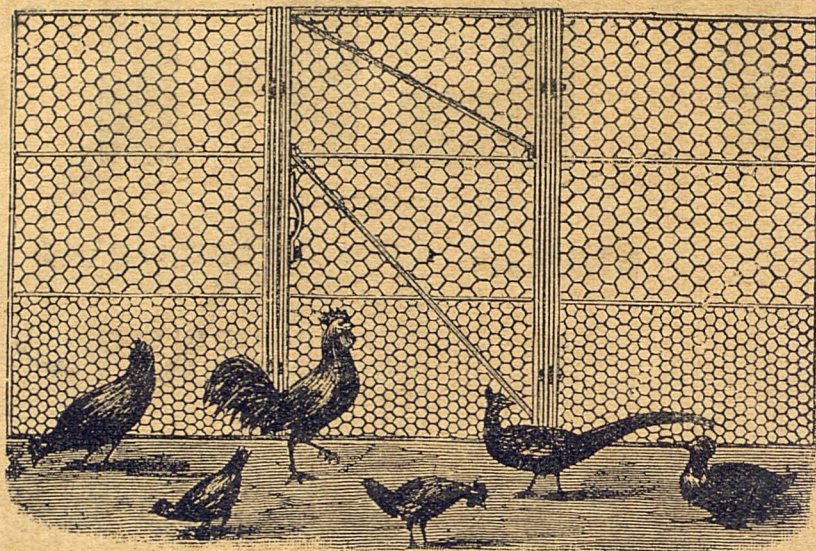
Comptes corrents a la vista i a terminis.—Comptes corrents en monedes estrangeres. — Descompte i cobrament d'efectes comercials. —
Valors. — Cupons. — Préstecs sobre títols

Cambra cuirassada amb compartiments de lloguer

PASSATGE DEL COMERÇ, 7 — Apartat de Correus 661

Eliodor Orfila Cert

Cables,
filferros,
tanques
metàl·li-
ques de
tota mena
per a cle-
des i prats

Enreixats
per a
galliners
...
Materials
d'excel·lent
qualitat.
Preus
mòdics

Consell de Cent, 588-590 - Tel. 51905 - BARCELONA

EL "CENTRE VITÍCO-
LA DEL PENEDÈS"

DE

Jaume Sabaté

FUNDAT EN L'ANY 1889

ACCEPTA COMANDES

PER A LA CAMPA-

NYA 1929-1930, EN

ARRELATS,

EMPELTS I

ESTAQUES

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
BARCELONA

EXPORTACIÓ
DE MANEU CATALEGS

ADREÇA:
SABATÉ

PINSO ENSUCRAT

MARCA "MORAVIA"

Per a tota mena de bestiar

INSUBSTITUIBLE
PELS PORCS, CA-
VALLS I VAQUES

*Altament nutritiu i lleuge-
rament laxant!*

Evita moltes malalties!!

PROSPECTES I
MOSTRES GRATIS

Facilitem 10 k. gratuïtament
a qui desitgi fer un assaig

LA MORAVIA, S. A.

Miguel Angel, 90 - BARCELONA

La **PROVENDINE** és la fortuna dels que crien porcs

Es suficient afegir-la en petites quantitats a l'alimentació habitual dels porcs
La **PROVENDINE** és un producte que conté fosfats i vitamines super-
activades per l'acció del raigs ultra-violeta

Compareu els resultats obtinguts abans i després d'usar

PROVENDINE

Per experiments fets per persones competents en el bestiar porquí, s'ha demostrat que els cereals (blat, civada, etc.), manquen de proteïnes, pròpies per a la creixença. No obstant, n'hi ha prou amb afegir a aquests aliments el que els falta o sigui elements minerals, per a convertir-los en productes nutritius de primer ordre. Precisament aquests són els productes que conté la

PROVENDINE

Deu doncs, **PROVENDINE**
als vostres porcs:

- 1.er Perquè tinguin bona gana
- 2.^{on} Perquè s'engreixin ràpidament.
- 3.er Perquè no pateixin de raquitisme.

Envï aquest cupó a

Busquets Germans i C.^{ia}

Corts, 587 — Barcelona

Sr.

Domicili

Població

Província

i rebrà una mostra gratis amb tota classe de detalls

BUSQUETS GERMANS I C.^{IA} - Corts, 587, entresol - BARCELONA

... Escolta, Peret! No et descuidis de portar de la Farmàcia un tub de
DERMOSA CUSÍ ANTISEPTICA "DERCUSAN"
 Ja saps que a casa no hi pot manca.

En els dies de tardor, quan la recollida dels fruits i collits s'requereixen una feina aclaparadora, deuen evitar-se possibles contratemps, i procurar a l'ensem, portar amb les eines un tub de «DERCUSAN» (DERMOSA CUSÍ ANTISÈPTICA). Es l'època de l'any en que «el temps es or», i s'ha d'assegurar la salut en lo possible protegint les ferides contra la infecció.

Dermosa Cusí Antisèptica "Dercusan" Antisèptic enèrgic i cicatritzant ràpid per al tractament de Grans, clivelles, FERIDES (recents o infectades), paràsits, pústules de la verola, CREMADES, penellons ulcerats, SUPURACIONS, ULCERES de les cames, tòrpides o antigues.

Màxima eficàcia. Innocuïtat absoluta. Aplicació senzilla. Envasat còmode. Cicatrització ràpida. Cures sense dolor. Conservació indefinida. No taca ni destrueix la roba o els teixits sans.

S'EMPLEA TANT EN MEDICINA HUMANA COM EN VETERINÀRIA
 DE VENDA EN LES FARMACIES:

Tub petit a ptes. 1'60. Tub gran a ptes. 3'65. Tub especial per a Veterinària a ptes. 7'70

DEMANEU UNA MOSTRA
 ENVIANT AQUEST ANUNCI

Laboratoris del Nord d'Espanya - Masnou - Barcelona

NITRAT DE CALÇ IG

EXCEL·LENT ADOB DE COBERTERA,
 D'EFFECTES MOLT RAPIDS, CONTENINT

15-16 % de Nitrogen

i un 28 % de Calç

(corresponent a un 50 % de Carbonat de calç)

UNION QUÍMICA Y LLUCH, S. A., Apartat de Correus 462, BARCELONA

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIES DE SÓRTIDA: EL 15 DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: 1 Pesseta

DIRECTOR:
M. ROSSELL I VILÀ

S'IBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY: Ptes. 9
FORA: Ptes. 10 ESTRANGER: Ptes. 11

ELS NOSTRES PAGESOS

El señor Ramon Pané

Vint anys de lluita constant esmerçada a pujar un Sindicat Agrícola i fer-lo gran i ferm, bé mereix l'honor de consignar-se.

És sempre lloable i la societat deu estar força agraïda als homes que amb llur esforç han imprimit un progrés en qualsevol factor de la vida social, encara que sigui explotant un negoci en benefici propi. Però quan un home posa la seva intel·ligència i les seves energies al servei d'una obra social, es fa creditor a quelcom més que a un agraïment i a una reconeixença íntims, cal presentar-lo a l'admiració de tothom, a fi que la seva obra filantròpica serveixi d'exemplaritat i edificació.

Per això AGRICULTURA I RAMADERIA desitjosa sempre de cooperar a tot el que assenyali un

avenç per la vida del pagès, es complau avui publicant aquest cas que en podríem dir de filantropia agrària, exercida pel senyor Ramon Pané Farré, de Guissona, personalitat prou coneguda en el nostre camp social-agrari.

El senyor Pané, fill d'humils pagesos, però amb independència econòmica suficient per a poder obrar amb tota llibertat, és i ha estat el director, l'animador, el nervi del Sindicat Agrícola de Guissona i la seva Comarca, d'aquest potent Sindicat que ocupa avui un lloc preeminent entre les associacions pageses de la nostra terra.

Com indicàvem abans, el senyor Pané ha esmerçat vint anys de la seva joventut, que equival a dir tota la seva joventut (avui compta quaranta quatre anys) bregant contínuament per a treure el pagès de la rutina que seguia, lluitant contra tots els obstacles que s'oposaven a la realització de la seva obra.

El senyor Pané, nomenat secretari general del Sindicat amb caràcter permanent e inamobile, exerceix el càrrec d'administrador dels interessos socials i en ell tenen dipositada plena confiança els pagesos de tota la comarca.

Per a donar idea del que pot la voluntat d'un home, basta consignar que el Sindicat que regeix el senyor Pané, sortit del no-res, ha fet operacions en l'últim exercici, per més de TRETZE MILIONS DE PESSETES, i ha reunit un capital propi de més de CENT TRENTA DUES MIL PESSETES. Compteu els beneficis que n'hauran tocat els seus associats.

En article a part i en aquest mateix número publiquem una intervist en la qual el senyor Pané ens parla autoritzadament d'agricultura en general i de la seva obra en particular, i és per això que ens abstenim d'entrar en detalls, esperant que ell mateix ens assabenti dels secrets d'organització per mitjà dels quals és possible de portar a terme una obra de tal magnitud. Tan sols direm, en demostració de com està encarnat el senyor Pané amb el Sindicat i tots dos amb la pagesia de la comarca de Guissona, que no és possible parlar de l'un sense parlar de l'altre, ço és, que parlar del Sindicat és parlar del senyor Pané, i aquest nom va sempre íntimament lligat amb el del Sindicat Agrícola de Guissona i la seva Comarca.

Encara la qüestió del clavell en la raça del Prat

EL professor senyor Castelló, al cap d'un any i mig d'haver publicat nosaltres en aquesta revista un treball titulat «El clavell en la raça del Prat», i en el qual treball se l'alludia repetidament, ha contestat per fi, i probablement no en atenció a nosaltres ni a AGRICULTURA I RAMADERIA, sinó perquè l'article «El clavell en la raça del Prat» ha estat traduït en diverses revistes que es publiquen en castellà, havent-se ocupat de la qüestió els distingits publicistes avícoles don Ramón J. Crespo i el senyor Laborde, director d'*España Avícola*.

De l'article del professor senyor Castelló, publicat en la seva revista *Mundo Avícola*, ens veiem obligats a recollir els següents extrems:

Primer: l'articulista creu que nosaltres hem aplicat malament una llei i que ignorem l'autor de la llei de variació aplicable al clavell.

Segon: que l'argument fundamental de la cresta senzilla (sense clavell), reposa en la forma de la cresta de l'espècie de gallines salvatges, d'on provenen les races de gallines domèstiques de cresta senzilla.

Tercer: l'enutjosa qüestió del Congrés Mundial d'Avicultura de Barcelona en relació a la comunicació que nosaltres hi presentàrem.

Respondre als altres extrems equivaldria a reproduir altra vegada la major part de l'article «El clavell en la raça del Prat». És per això que concretem la nostra rèplica als tres extrems consignats.

PRIMERA ENSOPEGADA

Dèiem en el nostre article de 15 de gener de 1928: El clavell és una excrescència normal. La seva aparició no constitueix cap fenomen particular; el clavell es pot classificar entre els fenòmens compresos en la llei de les variacions dels òrgans en sèrie, de Geoffroy Saint-Hilaire. Segons aquesta llei, els òrgans en sèrie són susceptibles de variar numèricament.

A això que transcrivim hi tornem a posar la nostra signatura, és a dir, ho confirmem, malgrat que el senyor Castelló cregui que hem comès un greu error, puix que, segons ell, hem confós la llei de Geoffroy Saint-Hilaire amb la de Milne-Edwards.

Qui està en un doble error és el senyor Castelló, en primer lloc, perquè el que diu no és cert, i en segon lloc, per haver pensat que un ex-professor d'Escola Superior d'Agricultura

pot cometre una greu falta d'erudició. A pesar de què el senyor Castelló pugui pensar així, nosaltres li farem avinent que l'haver estat dimitits de la càtedra de Zootècnia, per raons estranyes a la ciència, la destitució no ens rebaixà la categoria intel·lectual, la qual amb gust tractem de conservar.

No, senyor Castelló; no fou Milne-Edwards qui primer va establir la llei de la variació dels òrgans en sèrie, sinó que fou Geoffroy Saint-Hilaire. Però no el Geoffroy Saint-Hilaire de la llei de les compensacions (*balancement*), sinó l'altre Geoffroy, és a dir, el seu fill. Entre els clàssics de la zoologia hi ha, senyor Castelló, dos Geoffroys: el primer, Etienne, i el segon, el fill d'aquest, Isidor. El primer enuncià la llei de les compensacions en la seva obra capital *Anatomie philosophique*; Isidor escriví la llei de la variació dels òrgans en sèrie en *Histoire naturelle générale*. Entre l'aparició d'una i altra obra hi va una trentena d'anys de distància.

Cert, que Milne-Edwards formulà la llei de les repeticions orgàniques, llei que expressa el mateix concepte de la llei d'Isidor Geoffroy Saint-Hilaire, com després també Darwin formulà una altra llei, la de variabilitat de les parts múltiples, idèntica a les dues anteriors.

En ciència, com en tota altra disciplina, hi ha el costum, en citar una llei, de donar-li el nom del primer autor que l'ha descoberta, i de cap manera el dels autors que copiant-la amb altres termes o havent-la també redescoberta, la formulen igualment.

Ara bé; repetim que el primer biòleg que escriví la llei de la variació dels òrgans en sèrie fou Isidor Geoffroy Saint-Hilaire. La llei de les repeticions orgàniques de Milne-Edwards, publicada en *Leçons sur la Physiologie*, aparegué posteriorment a l'obra d'Isidor Geoffroy Saint-Hilaire. Però hi ha més encara, i és, que quan aquest deixà la càtedra de Zoologia del Museu, el seu substitut fou precisament Milne-Edwards. Hi ha, doncs, a favor d'Isidor Geoffroy Saint-Hilaire l'anterioritat de l'obra on s'expressa la referida llei, i el fet d'ocupar Milne-Edward la càtedra que l'altre deixà, és a dir, que en publicació i en antiguitat Geoffroy Saint-Hilaire guanya Milne-Edward.

L'autor que més observacions i experiències ha realitzat en la variació, i el que més extensament ha escrit de la qüestió, és indubtable-

ment Darwin. En la seva obra *De la variació dels animals i plantes*, en parlar de la llei que motiva aquesta rèplica, les primeres paraules que estampa Darwin són per a recordar el seu autor, o sigui, Isidor Geoffroy Saint-Hilaire.

El senyor Castelló ens ha cregut capaçs d'aplicar una llei per altra.. «*Se ha querido—diu el senyor Castelló—hacer valer la ley de Geoffroy Saint-Hilaire, pero ha sido otro error, porque esta ley, llamada del balance orgánico o de las compensaciones orgánicas, nada tiene que ver con los brotes ni con los dientes de la cresta.*» Les línies transcrits ens permeten suposar que la confusió del senyor Castelló té un sol origen, i és que el professor i director de la Reial i Oficial Escola d'Agricultura no ha vist mai ni l'*Anatomia filosòfica* d'Etienne Geoffroy Saint-Hilaire, ni l'*Histoire naturelle générale* d'Isidor Geoffroy Saint-Hilaire, ni els tretze volums de *Leçons sur la Physiologie* de Milne-Edwards, ni *De la variació dels animals i plantes*, de Darwin, obres totes elles clàssiques en la zoologia i en la biologia, les quals han llegit més d'una vegada tots els professors de zoologia general o especial i que per haver-les llegides, són incapaços d'aplicar una llei malament o d'atribuir-la a qui no en sigui autor, i si així per descuit alguna vegada s'escaigués, tindrien almenys la precaució, abans de replicar a un altre professor, de documentar-se degudament.

La confusió del senyor Castelló sols s'explica per no haver llegit les obres dels autors que han formulat les lleis objecte de discussió, com tampoc Darwin, el més extens de tots els autors que han tractat de la variació. Ens estimem més creure això, que no pas pensar que el senyor Castelló ens tingués per analfabets dels clàssics de la zoologia, fent-ho creure de passada així mateix als seus lectors.

UNA ALTRA ENSOPEGADA

El que acabem d'escriure en el paràgraf anterior potser ho hauríem deixat passar si la confusió del senyor Castelló no hagués afectat més que la nostra persona, però hem replicat perquè hi anava involucrat també el crèdit de l'altra Escola Superior d'Agricultura.

Amb l'ensopegada que anem a comentar, la cosa és més greu. Situem en primer lloc els termes del problema. El senyor Castelló, per diverses circumstàncies, fa alguns anys que és veritablement l'àrbitre oficial de l'avicultura a Catalunya. Quan s'ocupa una posició com aquesta, els avicultors tenen el dret d'exigir a qui ocupi tan alta situació que el seu criteri no perjudiqui

ni a la curta ni a la llarga els interessos de l'avicultura.

¿Què es diria d'un director de Comunicacions que amb les seves teories i amb la seva influència tractés que la gent tornessin a viatjar en tartana, tractant de destruir o anul·lar els progressos de la locomoció? A cosa semblant ens portaria l'especial criteri zootècnic del director i professor de la Reial i Oficial Escola d'Agricultura.

El senyor Castelló opina que els galls de cresta senzilla no haurien de presentar dents laterals o suplementàries, per la raó que les espècies de gallines de cresta senzilla procedeixen del gall Bankiva, l'espècie del qual no posseeix dentícols laterals. Aquest argument pot tenir greus conseqüències. De moment diem que equival a la negació de la llei de progrés. En efecte; totes o la majoria de les races d'animals domèstics tenen el seu origen en una espècie salvatge coneguda, present o desapareguda. Les espècies salvatges que han originat les races domèstiques, la seva característica general és, ésser incomparablement menys productives que les races domèstiques filles seves. El nombre d'ous d'una Bankiva, comparat amb el d'una gallina de qualsevol de les races mediterrànies, és realment d'una diferència notable. Els senglars, que han originat els porcs domèstics, per a produir cent quilos de pes viu triguen pel cap baix tres anys, mentre que aquest pes els porcs domèstics l'assoleixen als sis mesos. La llana rudimentària del mufló (*Ovis musimon*), en llargada i en qualitat i en pes, és almenys cinc vegades inferior a la de les ovelles domèstiques que de dita espècie procedeixen.

Els fets ens ensenyen que la morfologia de les espècies salvatges engendrades de les races domèstiques és molt diferent i que les diferències són tant més grosses com major és la diferència de productivitat. Així, per exemple, els porcs precoços no tenen cap mena de retirada amb el senglar, i pel contrari, els porcs explotats extensivament com el de l'antiga raça catalana, que havien de menester més de dos anys per a pesar 120 quilos net, tenien més semblança amb el senglar que no pas amb els pocs precoços. Aquests exemples els podríem multiplicar. I això és tan cert i general, que d'aquest fenomen en férem una llei que s'enuncia així: *Les modificacions de la producció en la majoria d'animals d'una raça comporten a la llarga en tota ella variacions en la seva morfologia, les quals són tant més aparents com més accentuada és la productivitat.* O també: *Qualsevol variació en la morfologia d'una raça correspon a una modificació de la productivitat.*

Aplicant aquesta llei a les gallines, podríem dir que, si les races morfològicament fossin iguals a l'espècie Bankiva, la producció d'ous hauria romàs igual a la de l'espècie salvatge de la qual procedeixen.

Però com que ha succeït el contrari, resulta que les races originades pel Bankiva, en augmentar llur producció, han hagut de modificar llur morfologia, de manera que actualment totes les races de cresta senzilla d'anàloga producció s'assemblen més entre elles que amb l'espècie Bankiva de la qual procedeixen.

El no haver concedit importància als fenòmens relacionats entre la morfologia de les espècies originàries de les diverses races domèstiques en connexió a llur productivitat i que nosaltres concretem en la llei ja citada, llei formulada per nosaltres—ho repetim pel senyor Castelló, perquè quan l'hagi de citar no s'equivoqui—, ha determinat que alguns zootècnics s'entestessin a contrariar els fets imposats per la naturalesa, o sigui que a l'aparició persistent de certs caràcters morfològics, com és el clavell en el Prat, els neguessin el dret a la vida, sense averiguar abans, si la supressió o absència de tals caràcters afectava la producció. Si aquest criteri antinatural hagués prevalgut, avui no existirien els magnífics galopaires pura sang. En efecte, en transformar les curses del trot al galop, la marxa al galop originà en els cavalls una llargada del fèmur, llargada que alterà la morfologia del terç posterior.

Amb el criteri del senyor Castelló, els millors exemplars, els més perfectes, diria ell, serien els que més s'acostessin al tipus primitiu: pel cavall de curses, el cavall trotaire i no el galopador; pel porc, el senglar; per l'ovella, el mufló; per la gallina, el Bankiva.

No es tracta, senyor Castelló, d'anar enrera, sinó avant. No s'ha de forçar l'organisme animal vers morfologies anteriors corresponents a ínfima producció, sinó deixar el camp lliure a la màxima productivitat, malgrat que aquesta condició, la principal per als avicultors i per als ramaders en general, comporti l'aparició de caràcters nous.

El senyor Castelló ha il·lustrat el seu article amb unes figures que tenien per objecte demos-

trar tota la lletgesa de la cresta amb clavell. El criteri de bellesa o de lletgesa era propi dels hipòlegs d'un segle enrera. Aquests no discutien pas la utilitat del cavall, sinó l'estètica. Estètica i utilitat no sempre van juntes. Avui les preocupacions dels antics hipòlegs han passat a la història. Els únics zootècnics que donen, però, una justificada importància a la bellesa dels animals són els que s'ocupen de gats i gossos, és a dir, d'animals de luxe, principalment.

Nosaltres no creiem pas que el senyor Castelló vulgui convertir la raça del Prat en una raça de luxe i tampoc no creiem que sigui la seva intenció oposar-se al progrés de la producció, progrés que es tradueix precisament, per variacions morfològiques, les quals, en la raça del Prat, es manifesten principalment en el clavell.

La cresta senzilla, diu el senyor Castelló, «*en su estado perfecto no los tuvo* (les dents laterals) *ni debe tenerlos*», per la raó que l'espècie salvatge de la qual procedeixen les races domèstiques de gallines, no tenia dentícols laterals ni clavell.

Doncs, bé; un criteri que tracta de plasmar la morfologia d'una raça altament productiva, com és la del Prat, amb una espècie de producció irrisòria com és la Bankiva; un criteri que pren per guia la bellesa de l'animal i no la productivitat, és un criteri que es posa d'espatlles al progrés i per consegüent constitueix la negació mateixa de l'avicultura industrial, és a dir, de l'explotació que té per objecte produir el màxim.

La responsabilitat del senyor Castelló en aquest cas concret del clavell, el qual s'ajusta a la nostra llei de la variació morfopètica, és tan gran com grossa la seva actual influència en els concursos i altres certàmens avícoles. La seva perspicàcia li farà considerar serenament les raons que acabem d'exposar per a no oposar-se a l'acció del lliure desenvolupament orgànic dels animals de la raça del Prat.

UNA RATIFICACIÓ

Si és, en certa manera, bonic i inclús edificant discutir temes científics, no ho és gaire, almenys per a mi, haver de tractar qüestions que afecten la delicadesa de les persones.

En el nostre article publicat el 15 de febrer de

Feu que la ració sigui completa i nutritiva afegint-hi uns grams de

“NITROGINA”

i obtindreu un engreix ràpid dels porcs i una gran producció d'ous en les gallines

Demanin referències i preus a: FRANCESC ESPINAS - J. A. Clavé, 17 - Telèfon 12.202 - Barcelona

l'any passat, continuació del del mes anterior, ens veírem obligats a manifestar l'alteració que havia sofert el text de la comunicació que enviàrem al Congrés Mundial d'Avicultura de Barcelona.

Però ara el senyor Castelló, en la seva rèplica, ens obliga a haver de parlar altra vegada del dit Congrés i de la nostra comunicació.

Doncs, bé; jo afirmo que les dues ratlles que donen compte de la meua comunicació no expresen ni de lluny el que succeí en aquella sessió. Allí s'aprovà la meua comunicació i s'admeté que en endavant el clavell constituïria un caràcter racial. Si la Secció no portà l'acord que prengué a l'aprovació de l'Assemblea plenària, seria perquè algú se'n descuidà o no li convenia que així fos.

Per altra part, la redacció de l'acta constitueix una prova que fou confeccionada fora del Congrés. La meua comunicació anava signada en la forma que acostumo: M. Rossell i Vilà, i portava a sota: Professor de Zootècnia de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona. En l'acta que transcriu el senyor Castelló diu: *M. Rossell, Profesor Veterinario*. És un títol que no puc ni he pogut ostentar mai perquè no he ensenyat en cap Escola de Veterinària, i per consegüent, mai de la vida no l'he posat enlloc.

¿Quina serietat pot tenir la redacció d'una acta quan es posa el nom del comunicant a mitges i s'estrafà el títol o càrrec que desempenya?

També això podria ésser degut a un altre motiu: el de no voler citar l'Escola Superior d'Agricultura. Hi ha gent que té certes manies. El senyor Castelló al llarg del seu article parla repetides vegades del *meu escrit*, referint-se a l'article «El clavell en la raça del Prat», sense citar una sola vegada la revista en què es publicà: AGRICULTURA I RAMADERIA.

L'acord del Congrés que en endavant el clavell constituïria un caràcter racial, fou pres. Si per una deficiència d'organització l'acord no es

portà a l'Assemblea plenària, la culpa serà del qui devia tenir cura a portar-la, que probablement devia ésser el senyor Castelló.

Pel demés, repetim, l'acta no la reconeixem com expressió del que es digué i s'aprovà en aquella Secció, i insistim novament en què l'acord fou pres per la Secció, sense objecció de part de cap congressista.

A tot arreu els Congressos mundials es realitzen en mig d'una gran serietat. Seria vergonyós per a un Congrés que cada comunicant s'hagués d'ocupar personalment del tràmit dels documents. No obstant, en tots els Congressos on nosaltres assistirem i que en ells intervingui el senyor Castelló, ens veurem obligats a què les comunicacions que enviem no s'alterin i a què en les sessions en les quals prenguem part, que el secretari ens doni una acta certificada.

Finalment, el senyor Castelló, donada la seva situació privilegiada, concedeix encara cinc anys de coll a l'admissió en els Concursos de la raça del Prat dels subjectes amb clavell. Cal reconèixer i agrair al senyor Castelló aquesta mostra de tolerància i de conciliació personal.

Però hem de declarar que nosaltres no hem escrit per a obtenir tal favor. La nostra ambició és purament científica. Creiem que el clavell constitueix un caràcter racial i perquè ho creiem així, en virtut de les raons exposades ací i en els números de gener i febrer de 1928 d'AGRICULTURA I RAMADERIA, ens veiem obligats a repetir la conclusió posada en el treball publicat en els llocs citats, ço és, que per a nosaltres tan sols els Prats de raça pura són els que porten clavell, i els que no en porten no ens mereixen aquest qualificatiu.

En aquesta qüestió el nostre paper de zootècnic acaba ací. Els avicultors són ben lliures d'escollir el camí que millor els sembli.

M. ROSSELL I VILÀ

Una conversa social-agraria

LA xamosa vila de Guissona, es troba en la divisòria de la comarca segarrenca i de la ribera del Sió. Guissona és la vila de fonts abundoses com poques se'n troben a Catalunya; és la gelosa dels seus carrers empedrats i nets que no permet que li malmetin els vehicles barroers, als quals tanca l'entrada; la d'església-

catedral; la de records històrics; la culta, polida i gentil. Guissona posseeix a més un comerç poc comú en poblacions del seu calibre; té una agricultura pletòrica de vida, enquadrada i dirigida pel Sindicat Agrícola nomenat de Guissona i sa Comarca.

En la nostra visita a Guissona quedem sor-

presos davant el Sindicat amb els seus grans magatzems abarrotats de blat i adobs en nombre de milers de tones.

Ens rep el comptable senyor Vidalot i amb la seva exquisida amabilitat ens mostra les diferents seccions que el Sindicat té establertes: blats, adobs, molí, màquina classificadora de llavors, màquines de sulfatar, bravants, secció cooperativa de consum, forns de pa, segurs de bestiar, etc., tot amb un ordre i organització perfecta.

Com a cosa obligada ens és presentat el senyor Pané, secretari general del Sindicat, qui està despatxant amb els pagesos; ens rep amablement i en dir-li que preteníem que ens digués quelcom de sindicats, s'excusa pretextant que no podria dir-nos gran cosa que no fos coneguda de tothom. Nosaltres insistim, i el senyor Pané accedeix als nostres requeriments.

—Què opineu de les associacions agrícoles?

—Que són una cosa excellent; en l'esdevenidor podrien arribar a implantar el comunisme.

—i !

—No us escandalitzeu; em refereixo al que jo entenc per comunisme. El nostre lema ja ho és de comunista: «Tots pel Sindicat i el Sindicat per tots». Però, això sí, de forma ben ordenada i equitativa, qui més hi porti, que més hi trobi. El Sindicat ha d'ésser com una caixa de cabals, o millor, un administrador que amb el sobrant dels uns ha de socórrer els altres, donant la mà als caiguts per tal que s'aixequin, reprenguin la tasca i es rehabilitin.

—...

—Decididament, el món tendeix a l'agrupació en tots els ordres, evolucionant vers l'acoblament d'energies per a treure millor rendiment de l'esforç individual; un gra de sorra no és res; molts grans fan una muntanya; una gota d'aigua s'evapora, es perd; un conjunt de gotes tot ho arrabassen. Aquestes metàfores tan sabudes, tenen perfecta aplicació al nostre cas: un home sol, un pagès isolat no el coneix ningú; mentre que el Sindicat, aquest acoblament de pagesos, el coneixen arreu. El pagès ha estat dels últims a organitzar-se, amb tot i ésser qui en tenia més necessitat, car la pagesia és l'únic estament social que podria imposar-se per mitjà

de l'associació, fins a l'extrem de bastar-se a si mateix.

—Parlem, si us plau, del vostre Sindicat. ¿Fa anys que existeix?

—En fa vint-i-dos.

—Vàreu fundar-lo vós?

—No he tingut tal honor.

—Doncs, sembla fill vostre, amb el calor que en parleu.

—Ens el vàrem afillar uns quants companys i no l'hem deixat mai.

—Però tothom diu que vós en sou l'ànima.

—Deixeu-vos de lloances; el nostre Sindicat (modèstia a part) té una vida exuberant d'ànima i de cos; el formen un conglomerat d'homes de molt bona voluntat, amb una Junta de Govern tota d'una peça, i un personal excellent, i a això es deu el seu enlairament.

—¿Com us expliqueu, doncs, la decadència d'alguns Sindicats?

—És que ho serien de nom solament. El Sindicat ha de basar-se en una finalitat, enfocant les seves energies vers l'expandiment de la riquesa agrícola predominant a la seva comarca; ha de posar al front un home que, podent comptar amb prou independència, vulgui afrontar els problemes que necessàriament es plantejaran: treure les castaneys del foc, com es diu vulgarment, que això no pot fer-ho una Junta directiva; però si els components d'aquesta Junta tenen autoritat a la comarca i l'home és d'honradesa reconeguda, l'èxit és segur.

—No sou aficionat a escriure?

—M'hi veig negre i no en tinc temps. i a pesar d'això m'hi he atrevit més d'una vegada. Vaig publicar una ocurrència a AGRICULTURA, uns «Comptes de comerç i comptes de Pagès», i el senyor Matons (potser per a estimular-me) em va felicitar. Posteriorment vaig pretendre explicar el funcionament de la nostra caixa d'estalvis i préstecs en espècie, i crec que no em vaig saber fer entendre.

—Digueu-nos-en quelcom, d'aqueixa caixa.

—No és gens complicat. Les imposicions són els fruits, a un preu determinat, que ingressen els socis, mitjançant un interès; i els préstecs són els mateixos fruits que el Sindicat lliura al soci que en té necessitat, també amb un preu

URALITA

LA MILLOR TUBERIA PER A
CONDUCCIONS A PRESSIO

fixat i amb càrrec d'interessos. Té l'avantatge sobre les caixes que presten amb diner efectiu, que la cosa prestada no pot sofrir mai cap desviació, això és: que si un soci necessita, posem per cas, llavor per a la sembra, si se li dona la llavor en lloc de pessetes per a comprar-la, és té la seguretat que sembrarà, puix que és més possible que es fonguin pessetes, que no pas sacs de blat.

—Entès. I de socis, quants en té el Sindicat?

—Avui, mil tres cents, distribuïts en més de setanta pobles i amb tres sucursals: Cabanabona, Cervera i Calaf.

—I moviment?

—Ací teniu els llibres. La suma del Diari ha pujat en l'últim exercici a 13.231.648'90 pessetes. De blats se n'han reunit 73.317 sacs. D'adobs n'hem distribuït 258 vagons. Els forns han pastat 3.000 saques de farina. La Cooperativa de consum ha repartit gèneres per pes-

setes 102.842'40. El molí ha aixafat 282.203 quilos de farinades. La secció magatzem ha fet operacions per 534.192'95 pessetes. La classificadora de llavors ha triat 2.051 quarteres de blat. El segur mutu d'animals ha tingut assegurades 483.555 pessetes.

:: :: ::

No exageràvem en dir que el Sindicat té milers de tones de gèneres en els seus magatzems, i ara podem afirmar que el Sindicat Agrícola de Guissona i sa Comarca és un dels més grans i més ben organitzats de Catalunya.

Ens acomiadem del senyor Pané i del Sindicat, una volta més convençuts que la unió fa la força i que un acoblament d'homes ben orientats i ben dirigits és capaç de les més grans empreses. El Sindicat Agrícola de Guissona i sa Comarca n'és una prova.

L. G.

Les sements de cereals

CADA dia s'imposa més la necessitat de produir més i millor. El signe d'aquesta condició és indubtablement el preu a què resulta la unitat de la collita, i aquest preu serà tant més baix com més fort sigui el rendiment.

Les sements s'han d'escollir tenint compte el volum i el pes, puix que aquestes dues qualitats influeixen poderosament en el cost de la producció.

L'experiència ha demostrat que les granes més grosses i de més pes tenen una superioritat i produeixen una collita més abundant que les llavors de pes i volum mitjà.

Les llavors grosses tenen alguns avantatges en comparació de les llavors petites. Aquelles posseeixen més quantitat de midó, aliment de reserva, que s'utilitza per a nodrir les plantes joves, tot esperant que les seves fulles siguin prou desenvolupades per a descomposar l'àcid carbònic de l'aire i fixar el carboni.

Les sements soterrades fonament poden arribar fàcilment a la superfície i per consegüent hi ha menys perill que es perdin. Si la llavor és grossa hi sol haver un nombre més gran de radicles, algunes de les quals, a vegades es mal-

meten, sigui per la sequia o per les gelades. I no solament aquest avantatge, sinó que les llavors voluminoses engendren plantes molt més vigoroses que les sements petites.

La genealogia, o sigui les plantes d'on provenen les sements té molta importància. No n'hi ha prou que una llavor sigui grossa; cal que provingui de plantes de vegetació normal. Això té un valor tan gran, que més val sembrar llavors petites provinents de plantes vigoroses, que llavors grosses filles de plantes mígrads. Per llavor grossa s'ha d'entendre la grana plena, de pell tivant, i de cap manera la grana arrugada i més o menys plana, la qual sol ésser filla de plantes que han crescut amb pena. El pes, sobretot, és la millor guia per a determinar la millor sement. A major pes, més bona llavor.

Hi ha granes de volum molt gran i de pes petit. Aquestes granes solen ésser filles de terrenys rics i de sembrats clars. La seva aparença és enganyadora. Sols el pes demostra inequívocament el valor de la llavor. Les susdites granes porten poca quantitat de midó i fins a vegades menys quantitat de matèria azotada.

Les granes de blat de volum mitjà, però pe-

sants i amb signes d'haver vegetat ufanosament, donaran plantes més vigoroses, amb granes més grosses.

Diverses experiències realitzades en distintes estacions agronòmiques d'Europa, han demostrat que les sèmbras comparatives de granes grosses i petites, les plantes de les primeres es reconeixen de seguida per néixer més aviat i per pujar més ufanoses, que són més precoces i que produeixen major nombre de tiges, més gra i més palla.

En una d'aquestes experiències els resultats han estat molt demostratius. L'excèdent de la collita ha estat de 140 a 500 quilos de gra i de

600 a 1.400 quilos de palla per hectàrea, a més d'obtenir major densitat en les granes i un volum superior.

Amb el que s'acaba d'exposar es pot concloure que resulta molt avantatjós emprar el triador mecànic per a fer la selecció de les llavors grosses. El triador d'alvèols elimina a la vegada totes les granes exòtiques i tots els grans fallats.

La llavor triada constitueix un dels principals factors de la collita abundosa, i això, pel que costa, no val la pena de considerar, tenint en compte els bons resultats que es poden obtenir

G. BOFILL

Avicultura deportiva

ARREU del món l'avicultura cada dia pren més increment, i cada dia augmenta el nombre d'avicultors. En la nostra terra, igual que en la resta del món, també s'ha iniciat aquest moviment, encara que amb un endarreriment d'uns quants anys. Però cada dia és major el nombre d'aficionats, aficionats ja amb mires a un guany positiu, ja com a un deliciós passatemps, i cada dia també és major el nombre de granges verament industrials.

No deu voler-se mai establir un paral·lel entre les explotacions industrials i les explotacions d'aficionats, d'*amateurs*, que podríem dir. Són dos casos completament distints, i aquest és l'error de molts avicultors en confondre ambdós casos.

Veritablement, tant l'explotació d'*amateur* com la industrial haurien de donar guanys, si es portessin ben enteses. No ens endinsarem en els motius del fracàs de moltes explotacions industrials; solament ens permetrem parlar de la manera com creiem que hauria d'enfocar-se l'avicultura *amateur*.

Els avicultors *amateurs* haurien de saber distreure's, haurien de saber entretenir-se, i a l'ensens obtenir beneficis. Poques diversions aconsegueixen aquest doble fi.

Actualment ja és bastant considerable el nombre d'aficionats, però també és considerable el nombre d'aficionats que es cansen de sostenir aquest esport, tips de perdre diners.

No n'hi ha prou amb haver vist com la ma-

sovera posa una lloca per creure's ja un gran avicultor. Tothom es creu amb més disposicions que la masovera: és una cosa tan senzilla donar blat de moro a les gallines i anar a recollir els ous! És un art tan casolà, que tothom creu que és cosa molt fàcil criar aviram i recollir cada setmana un grapat de pessetes. Tot avicultor, com tothom que vulgui aprendre un ofici, un art o una ciència, ha de passar per les beceroles. No n'hi ha prou tampoc amb assistir a un curset d'avicultura, amb llegir alguns tractats; és precís aprendre-ho de prop, és precís fer-ho i fracassar: després de fracassar és quan es sap reeixir. Aleshores ja es comença a saber una mica de què va. Si tothom sabés fer-se càrrec de la importància de l'avicultura, també tothom sabria emmotllar-se en les seves facultats i en les seves disponibilitats com a avicultor, i segurament sabria resoldre bé el seu cas.

Són molts els principiants que somnien amb grans explotacions de milers de gallines. La gallina és un animal de tan poc valor comparat amb altres animals domèstics, que sembla que s'hagi de parlar sempre de milers, sense donar-se compte de la importància financiera d'aquest negoci. Deixem per als que estan molt bregats en avicultura, i per als grans capitalistes, l'establiment de les grans explotacions industrials.

El petit avicultor hauria de procurar fer la competència a les grans explotacions millorant la qualitat dels seus productes. Els *amateurs* haurien de xifrar llur orgull no a augmentar

cada any el nombre de caps, sinó a augmentar cada any l'alta qualitat de llur ramada. Hauria d'establir-se una veritable competència entre *amateurs* a posseir els millors exemplars d'exposició i a abassegar els primers llocs dels concursos de posta. Una petita ramada, però altament seleccionada, hauria d'ésser el fi de tots els avicultors *amateurs*. Seleccionar la posta, aplicació dels mètodes de Swart, selecció del tipus racial, facultats reproductives: és enorme la tasca que podrien acomplir, i conseqüentment animals de veritable alta qualitat tindrien

un alt valor, i forçosament les grans explotacions industrials haurien de sol·licitar dels *amateurs* els productes d'alta qualitat necessaris per a millorar llur ramada. Una explotació industrial pot pagar un preu molt elevat per un lot ben seleccionat en tots els sentits: Tipus racial, posta i facultats hereditàries.

Són els avicultors *amateurs* els que deuen seleccionar la nostra raça Prat Rossa, a fi de poder arribar a competir amb les més famoses races estrangeres.

ENRIC COROMINES

L'antracnosi dels branquillons de l'ametller

L'antracnosi dels branquillons de l'ametller és una malaltia produïda per un fungus o bolet, el *Fusicoccum amygdali* (Delacroix), del grup dels Hyphomycets i de la família dels Shpoeropsidis.

El fungus *Fusicoccum* es reconeix al microscopi per les picnides compostes, crenades en un estroma i per les seves estilospores fusiformes, hialines i contínues.

Aquesta afecció, senyalada a Provença i al Piamont, està caracteritzada per la marada de la vegetació dels branquillons de l'any, en els quals apareixen taques i pústules, que es van eixamplant i acaben al cap de cert temps amb la mort dels teixits subjacents.

Per la primavera la malaltia afecta una forma greu.

La penetració del paràsit es realitza pels ulls del branquilló, puix que és en aquesta regió on comencen a aparèixer les taques.

Al cap de cert temps i corresponent a la mort de l'escorça, el teixit d'aquesta s'aprima i ben aviat es nota que a la superfície apareixen unes petites elevacions que es foraden al capdamunt, les quals indiquen la fructificació del paràsit.

El doctor Pastore, que ha estudiat particularment la malaltia, observa que en els branquillons

dissecats les taques són de forma el·lipsoidal, de 1'5 a 2 centímetres de llarg.

Aquestes taques de primer són de color de castanya, després s'aclareixen un poc i acaben per confondre's amb les gemes.

Totes les taques damunt de les quals s'observen els cossos fructífers del paràsit, es propaguen a tota la circumferència de les petites branques i poc després les lesions afecten no solament l'escorça, sinó també la llenya de la branca, causant el ràpid assecament de tots els branquillons que es troben més amunt de les susdites taques.

La infecció sembla que comença per les petites gemes que es formen en les axilles de les fulles, des d'on probablement el microbi s'extendria per tot el sistema foliaci.

Les espores, germinades o no, penetrarien en les rames mitjançant una lesió o ferida, puix que s'ha demostrat que es podia infectar un arbre per mitjà de les espores posades en una ferida. En dotze experiències hi ha hagut set infeccions, les quals es descomposen com segueix: de sis, dues fetes amb espores germinades, i de les altres sis, cinc amb espores no germinades.

En el veïnatge de l'estany de Berre (Provença) s'ha remarcat que peus malalts, empeltats des de vint-i-vuit anys, provenien d'una regió

més al nord. Els ametllers de la raça del país, plantats entremig dels altres, eren indemnes.

No s'ha pas trobat la raó de la receptibilitat dels uns i que els altres siguin refractaris.

En la regió de Bari (Piamont) totes les varietats d'ametller han estat atacades: la més receptible, però, ha estat la varietat Occhiorosso, varietat tardana, de fructificació constant, de gran producció, principalment en els primers anys.

Les rels dels arbres malalts no presenten a l'examen microscòpic cap alteració; tampoc no es troba cap lesió en la soca ni en les branques lignificades.

El tractament es basa en part en la manera

d'evolucionar la malaltia. Les fructificacions del fungus o paràsit es realitzen solament a la tardor, i immediatament la malaltia s'apaga per a tornar a reprendre l'activitat l'any següent. Així, doncs, serà convenient que abans del mes d'octubre es tallin tots els branquillons atacats i cremar-los a seguit.

L'esporga es practicarà amb instruments desinfectats. Després es polvoritzarà amb una solució de 1 quilo de sulfat de coure, 800 grams de calç i 100 litres d'aigua.

A l'hivern, abans de la brotada, una solució concentrada àcida constituirà un bon tractament; 5 quilos de sulfat de coure, 2 de calç i 93 d'aigua.

A. ROLET

Incúria

FIDELS amb la nostra manera de comportar-nos amb el món que ens rodeja dintre el petit cercle de la nostra vida rural, procurarem fixar la nostra atenció en tot allò que ens la crida d'una manera especial sota un caire de bellesa lligat amb un altre d'utilitarisme. Per tal motiu, no havem pogut sostreure'ns mantes vegades a la nostra natural inclinació, i desafiant el possible titllot de trapelleria que hom hagi pogut aplicar-nos, ens havem endinsat per aquestes partides del nostre terme, desitjosos de constatar tal o qual esdeveniment, tal o qual contratemps sobrevingut als cultius nostrats.

En una d'aquestes excursions d'observació agrària, la nostra vista hagué de rebre una punyidora imatge en veurè's sobtada per l'espectacle que oferien alguns alfalsars dels nostres conreus. La uniformitat del prat es mostrava trencada a clapes, més o menys circulars, de major o menor extensió, que presentaven en el seu límit de contacte amb la farratgera de la Media una franja d'argentada lluisor, d'uns vint centímetres d'amplada.

—La cuscuta!—exclamàrem.

Realment, endinsats en l'alfalsar, la presència de la cuscuta se'ns ofería amb tota la pluralitat dels seus tentacles arrapats a les tiges de l'alfals, a les quals anaven escanyant, lentament, poc a poc, a mesura que xuclaven la seva vida, a expenses de la quals noves ramificacions són emeses per a abastar les tiges cada vegada més llunyanes del centre d'invasió.

La nostra ànima retornava adolorida de l'excursió.

Volguérem embrancar-nos en un anàlisi per a saber l'origen de la malura, i a tal fi, en els moments que l'oportunitat s'anava presentant, fèiem als propietaris dels alfalsars atacats aquesta observació:

—Tanmateix, teniu molt mals amics.

—Què vol dir, senyor apotecari?

—Que vaig veure l'altre dia el vostre alfals i vaig trobar que hi teníeu una mala visita.

—¿Vol dir aquella herbota que fa aquella cabellera?

—Sí, justament: la cuscuta.

—Crec que sí que se'n diu un nom així.

—¿I com redimontri us ha vingut aquesta planta al vostre alfalsar?

—Què sé jo!

—Que potser la llavor no era ben cristiana?

—Què sé jo! Vaig tirar-la tal com la vaig comprar...

—Que la vàreu comprar al Sindicat?

—¿Que també en venen al Sindicat, de llavors?

—No ho sé, però podrien fer-ho. Res no s'hi oposa.

—Doncs, no, senyor, no; vaig comprar-la a Fulano (aquí el nom d'un magatzemista).

Aquesta o semblant conversa, en pocs dies, vaig tenir-la amb diferents propietaris de prats artificials, i de totes, el comú denominador fou que la llavor havia sortit d'un mateix magatzem.

Nosaltres, que per la manera com les invasions de cuscuta es presentaven en els alfalsars, ja havíem sospitat que la causa originària radicava en la llavor, ens hi afermàrem resoltament després d'aquelles converses, escandalitzant-nos que això pugui passar encara aquí, després que de tants anys ens ofereixen diferents nacions europeus legislació severa encaminada a imperdir el tràfec comercial de llavors cuscutades.

Havíem acaronat la illusió, en iniciar les converses aquelles, que algun o altre propietari ens dirigiria alguna pregunta exterioritzant ganes d'acabar amb la invasió; *però en cap d'elles hom no demostrà interès per tal afer*, sometent-se musulmanament a la fatalitat dels fets, com si aquests no poguessin derivar-se del seu curs natural a voluntat de l'home conscient. Veient, però, que cap d'ells no feia la pregunta, vàrem

atrevir-nos, al final, a abordar el tema, i vàrem dir, tot prosseguint una d'aquelles converses:

—Ja és prou com no feu alguna cosa per a acabar amb aquesta plaga.

—És que «això» no mor mai.

—Com s'entèn que no mor mai! Jo puc explicar-vos la manera d'aconseguir-ho ben fàcilment.

—Amb algun remei de la farmàcia?—preguntà, malfiat, el pagès.

—No precisament de la farmàcia, però sí amb una substància que també s'usa en medicina.

—Deixi's de cabòries, senyor apotecari. El millor remei bé prou que el sé: segar l'herba, esborriar palla i posar foc. Ja veu si és senzill.

—Per què no ho feu, doncs?

—Perquè tinc massa feina.

—La que pugueu fer no us serà tan remuneradora com la que esmerçareu a fer perdre aquesta mala herba. Però deixeu-me advertir-vos que poca cosa aconseguireu amb el procediment que m'haveu dit. Deixeu-vos de palla i de foc i acudiu al sulfat de potassa.

—Bé, bé; si em determino, ja vindré a preguntar-li en què consisteix això de la potassa.

—I amb molt de gust que us ho explicaré... Ah! i que no us cobraré res per la consulta.

—No?

—No.

—I la potassa, d'on la treuré?

—El dia que vingueu a consultar-me, ja us donaré tota mena d'explicacions.

Espero encara aquest dia. El meu interlocutor no troba el moment oportú per a visitar-me.

J. VILADOT PUIG

**Producte Tònic
Preventiu - Curatiu
de malalties del bestiar
de les aus i conills**

(PER A CADA RAMA LA SEVA
QUALITAT CORRESPONENT)

Salmite

MARCA REGISTRADA

**Especialíssim contra la
PESTE PORCINA
i les malures dels corrals
de xais, gallines i conills.**

REGENERADOR DE LA SANG EN
LES VAQUES, CAVALLERIES, ETC.

FABRICA A BADALONA - SANT PERE, 33

NOTICIARI

EL I PRIMER CONGRÉS INTERNACIONAL DE PRODUCTORS, EXPORTADORS I IMPORTADORS DE FRUITES D'ESPANYA.

Amb gran solemnitat el dia 16 del mes passat tingué lloc, al Saló de Cent de Casa la Ciutat, la sessió d'obertura del Primer Congrés Internacional de Productors, Exportadors i Importadors de Fruitess d'Espanya.

Seien a la presidència, el bisbe doctor Miralles; el baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre; el delegat oficial del Govern portugués, comte de Bobone, i tots els elements del Comitè organitzador, integrat pels senyors Llopart, Carcereny, Matutano, Vidal, Clavel, Jaimez, Condomines, Ramon, Coma, Epifani de Fortuny, Lamadrid, Aldrueu, Floriach i el secretari general Manuel Nogareda.

Al Saló de Cent estigueren representades totes les agrupacions de productors, exportadors i importadors de fruites d'Espanya. Fou molt nodrida la representació tramesa per les Companyies ferroviàries franceses, belgues, angleses i suïsses.

Entre altres assistents, hi veiérem els senyors cònsols de Suïssa a Barcelona i el del Brasil.

Obert l'acte, féu ús de la paraula el senyor Carles de Fortuny, baró d'Esponellà, el qual, després d'una breu introducció, parlà de l'Exposició Internacional i de la transformació de Montjuïc.

Barcelona—diu—ha volgut fer més: ha volgut reunir la gent que treballa. I a això es deu que vegem reunits ací aquest Congrés de la fruita, d'extraordinària importància si tenim en compte que la xifra de fruita exportada arriba a més de mil dos cents milions de pessetes. Cal treballar perquè no ens prenguin els mercats i poder dominar la competència que ens fan Califòrnia i Àfrica.

Finalment, donà les gràcies a les autoritats i als congressistes.

A continuació parlà el senyor comte de Brobone, enviat del Govern de Portugal, el qual remarcà, entre altres coses, que no pren part al Congrés en qualitat d'importador, sinó perquè Portugal també és productor. Però cal que tothom procuri posar-se d'acord.

Després parlà el senyor Eleuteri Abat, de la Cambra Agrícola d'Alacant, en nom dels senyors delegats espanyols, i diu, entre altres coses, que Barcelona al pas que anem, dintre de poc, no tan sols serà la perla de la Mediterrània, sinó la Metròpoli d'Europa.

Seguidament féu ús de la paraula l'alcalde, i, a l'últim, el governador civil donà per obert el Congrés.

Acabada la sessió d'obertura, els senyors congressistes foren obsequiats amb un lonx, servit al saló del Nou Consistori.

L'endemà, dia 17, la secció de producció es reuní al Palau de l'Agricultura. Ocuparen la presidència el comte Bobone, delegat oficial del Govern de Portugal, al qual acompanyaven a l'estrada els senyors Lluís

Matutano, Eleuteri Abat, Epifani Fortuny i Joan Aldrueu.

El senyor Fortuny donà compte de la seva moció «Selecció i standardització de les fruites i varietats hortícoles primerenques».

Intervingueren en la discussió d'aquest tema els senyors Carcereny, Floriach, Eleuteri Abat i d'altres, i foren aprovades, amb lleugeres variacions, les conclusions apuntades en la ponència. El seu autor fou molt felicitat.

La secció de transport celebrà reunió a la Casa de València. Ocupà la presidència de la mesa el senyor cònsol de Suïssa, senyor Ferran Nippel, el qual recomanà que fós elegida una mesa d'acord amb les necessitats de les deliberacions que havien de tenir lloc. Foren proposats els senyors Francesc Witty, president de la Cambra de Comerç Anglesa a Barcelona, per a la presidència, i Cazals i Kormann, Ricau i Rousselet, els quals foren assistits pel secretari general senyor Nogareda i pels senyors Clavel i Condomines.

Fou desenrotllada la ponència presentada pel senyor Nogareda relacionada amb l'standardització dels tipus d'embalatge, amb el fi d'utilitzar tota la superfície disponible en els elements de transport. Intervingueren en la discussió els senyors D'Ocon, Denis, els representants de les companyies Southern Railway i de la Bennot, Steamship, Cànovas del Castillo, Mr. Noel, Mr. Poehr i Mr. Droyfus. La dita qüestió fou estudiada molt detingudament, i les companyies ferroviàries estrangeres es mostraren disposades a presentar solucions pràctiques tan aviat com siguin estudiades. També es tractà de la qüestió dels transbordaments. Fou molt interessant en aquest aspecte la intervenció del senyor Adam i la derivació que d'aquest aspecte féu el senyor Nogareda, ja que apuntà el desig que siguin tingudes en compte les possibilitats que ofereix Espanya com a país productor de suro perquè sigui aprofitada aquesta circumstància donant impuls a la implantació de les plataformes isotèrmiques.

El senyor Poehr donà compte de la celebració del Congrés Internacional que ha de celebrar-se l'octubre de l'any vinent a París per tractar de la qüestió de l'standardització dels embalatges, i invità les corporacions espanyoles perquè concorrin en el dit Congrés.

El senyor Nogareda aprofità la circumstància de trobar-se reunida una representació molt nodrida dels transitaris, per pregar-los que estudiïn la implantació d'una tarifa modernitzada adaptada a les circumstàncies actuals. Li respongueren els senyors Mallol i Noel, aquest darrer expressant els seus desigs que s'arribi a solucions de concòrdia que hauran de beneficiar a tots.

El dia 18, al matí, es reuniren les seccions de Producció i Comerç al Palau d'Agricultura, on es congregaren amb aquest motiu un crescut nombre de congressistes.

Ocupà la presidència el comte de Bobone, el qual,

en iniciar-se la sessió, cedí el lloc al senyor Carles Sarthou, delegat de la Cambra Oficial Agrícola de la província de València, al qual acompanyaven els senyors Beats, comte de Bobone, Abat, Olsen, Kormann i Nogareda.

Presentà el senyor Capdevila una interessant ponència sobre la «Intervenció tècnica oficial en la producció», la qual donà lloc a un interessantíssim debat amb la intervenció dels senyors Abat, alcalde de Molins de Rei, delegat de l'Ajuntament de Fraga, Soza i Nogareda; finalment foren aprovades les conclusions amb lleugeres variacions que no afecten el fons del que es proposava en la ponència.

Immediatament es constituí la secció de Comerç, presidida pel senyor baró d'Esponellà, el qual cedí el lloc al senyor Sarthou, qui fou acompanyat pels senyors Abat, Abecasis, Llopard, Philpot i Dtt. Carrante, Vidal i Pedrerol.

Descabellà el senyor Nogareda la seva ponència sobre la «Missió que ha d'incumbir al Banc Exterior d'Espanya en el negoci d'exportació de fruites»; sollicità alguns aclariments de detall el senyor Ferrer, representant de la Cambra Raïmera d'Almeria. Foren aprovades les conclusions amb una esmena de redacció.

Acte seguit procedí el senyor Pedrerol a la lectura de la seva ponència sobre «Projecte d'organització de l'exportació de fruites sota la direcció d'una Federació Nacional de Productors i Exportadors d'Espanya».

Aquesta ponència donà lloc a què s'entaulés un debat d'alta volada, en la discussió de la qual intervingueren els senyors Nogareda, Floriach, representant de Fraga, Abat, baró d'Esponellà, Carrion, Carcereny i Aldrofeu. Fou designada una ponència integrada pels senyors Carrion, Nubiola, Pedrerol, Floriach, Aldrofeu, Mari, Abat i Nogareda, perquè procedeixi a la redacció definitiva de les conclusions relacionades amb aquesta ponència, que es reuní a les vuit del vespre.

Causà magnífica impressió la bellíssima oració pronunciada pel senyor Sarthou, en discutir-se la ponència del senyor Capdevila, i la felicitat intervenció del baró d'Esponellà que donà origen a la constitució de la comissió encarregada de dictaminar en l'assumpte plantejat pel senyor Pedrerol.

El dia 19, continuà celebrant-se aquest interessantíssim Congrés al Palau d'Agricultura, amb assistència d'un crescut nombre de congressistes. Ocuparen la presidència en la secció de Producció els senyors Sarthou, Cruz Lapazaran, Rovira, Soza i Pesudo, assistits pel secretari general senyor Nogareda.

L'enginyer agrònom senyor Lluís Sàez llegí una documentadíssima ponència sobre «Algunes consideracions sobre fertilització», per la qual fou objecte d'una calorosa manifestació de simpatia en acabar. Posat a discussió el tema, s'originà un debat amb intervenció dels senyors Cruz Lapazaran, Soza, Abat, Pasqual de Quinto, alcalde de Molins de Rei i Nogareda. Foren aprovades les conclusions amb lleugeres variants, després d'haver pronunciat el senyor Sàez un eloqüent discurs, que fou molt aplaudit.

El senyor Nogareda explanà la seva ponència sobre «Les Confederacions Hidrològiques i la seva influència en el desenrotllament del conreu dels arbres fruiters». Intervingueren activament en la discussió de les conclusions els eminents enginyers de la Confederació de l'Ebre senyors Cruz Lapazaran i Pasqual de Quinto, els quals introduïren interessants esmenes en

les conclusions, que faran efectives en termini breu les solucions preteses pel ponent.

El senyor Eleuteri Abat llegí un documentadíssim treball sobre «La producció i el comerç de fruites i la incrementació del seu consum». Les conclusions apuntades pel ponent, algunes d'elles de marcada tendència intervencionista, donaren origen a un debat molt contrapuntat, i intervingueren en la discussió els senyors Nogareda, Rovira, alcalde de Molins de Rei, representant de l'Ajuntament de Fraga, Aldrofeu, Cruz Lapazaran, Pasqual de Quinto i altres senyors congressistes. S'introduïren variacions en les conclusions, i s'ovacionà el ponent per la seva labor.

A continuació ocuparen l'estrada els senyors constituents de la taula de la secció de Transports, senyors Cazals, Kormann, Adams, Clavel i Mari. Per haver-se hagut d'absentar el senyor Carcereny, s'encarregà de la defensa de la seva ponència el senyor Nogareda, i presentà una suggestió a les Companyies estrangeres perquè sigui estudiada una tarifa combinada per al transport de fruites i productes hortícoles primerencs. Pometeren els delegats de les Companyies ferroviàries franceses de passar-la a estudi dels respectius serveis tècnics.

Una pregunta feta pel senyor Armin ab Egg donà origen a un debat en el qual intervingueren diversos delegats de les Companyies ferroviàries franceses i de la Federació de Transitaris, i donaren aclariments sobre el punt exposat pel senyor Egg.

El dia 20 celebraren sessió les Seccions de Transports i Comerç. Presidí la mesa en la secció de transports el senyor Coma Ferrer acompanyat dels senyors Mallol, Bastos, Cànovas del Castillo, comte de Bobone, Cazals, baró d'Esponellà, Sarthou i Rovira.

Es posà a discussió la moció presentada pel senyor Nogareda recollint la proposició presentada el dia anterior pels elements exportadors de les zones de Mataró i del Llobregat, sollicitant la creació d'una tarifa combinada per al transport de fruites i productes hortícoles primerencs.

Oberta la discussió intervenen els senyors Garcereny, D'Ocon, Solaz, Cànovas del Castillo, Bastos, Aldrofeu, Nogareda, etc., acordant-se la designació d'una comissió composta per representants dels productors, exportadors, empreses ferroviàries i de navegació nacionals i estrangeres, encarregades de presentar una fórmula viable per a presentar a les Companyies en sentit de demanda en allò que es relaciona amb les tarifes i al Govern quant afecta a l'ample de via internacional. En discutir-se aquest darrer extrem foren molt interessants les manifestacions fetes pels senyors Sarthou i Coma Ferrer.

Acte seguit es constituí la secció de comerç, ocupant la presidència l'Exm. senyor baró d'Esponellà, acompanyant-lo Sarthou, Rovira, Pedrerol, Vidal, Aldrofeu, comte de Bobone.

Es posà a discussió el tema «Utilitat de les cambres frigorífiques del Dipòsit Franc de Barcelona com a centre distribuïdor de fruita d'exportació i importació», presentat pels senyors Josep Ringlas i Francesc Ruiz. Intervingueren en la discussió els senyors Sarthou, Nogareda, Rovira, etc., i foren aprovades les conclusions amb les esmenes presentades pel senyor Nogareda.

A continuació llegí un magnífic treball sobre la «Intervenció de la Cambra Internacional de Comerç i el seu arbitratge en els litigis entre exportadors i im-

portadors de fruites», el senyor Ramon Delgar, i intervingueren en la discussió de les conclusions els senyors baró d'Esponellà, Vidal i Nogareda, i foren aprovades les conclusions amb una addicional, la redacció definitiva de la qual ha quedat encarregat el secretari general, després de consultar alguns textos legals que fan referència a la matèria.

Tot seguit ha procedit el senyor Manuel Nogareda a la lectura de la seva ponència «Utilització del Port Franc de Barcelona per a la industrialització conservera de les fruites del Llobregat», i intervingueren en la discussió de les conclusions els senyors Carrion, Gomis, baró d'Esponellà, Sarthou, Rovira, Cruz Lapazaran, Coma Ferrer, etc., i foren aprovades les conclusions amb unes lleugeres modificacions de detall que no alteren l'essencial de la ponència.

El senyor Sarthou, fundador de la Unió Nacional d'Exportació Agrícola, delegat de la Cambra Oficial Agrícola de València, presentà una moció encaminada a què els Poders públics donin als elements agrícoles la representació proporcional a la riquesa que representen, assignant-los en matèria d'aranzels i tractats de comerç el tracte preferent que exigeixen les circumstàncies. La interessantíssima moció fou aprovada per aclamació i es féu al senyor Sarthou objecte d'una afectuosa ovació.

El dia 21 es celebrà la darrera reunió de Seccions al saló d'actes del Palau d'Agricultura, amb assistència d'un nombre considerable de congressistes.

Fou ocupada la presidència pel seyor Sarthou, acompanyant-lo a la taula els senyors Cruz Lapazaran, Adan, Rovira, Llopart, Lamy i Maillol.

El senyor Nogareda llegí les conclusions acordades per la Comissió que es nomenà en la sessió anterior per a resoldre pedent moció de transports.

Després de la intervenció del senyor D'Ocon, delegat de la Companyia de M. S. A., foren aprovades.

Abans de donar lectura a les conclusions referents a la ponència presentada pel senyor Pedrerol, aquest senyor féu alguns aclariments sobre el seu projecte d'organització.

El senyor Nogareda digué que, quant a les relacions dels exportadors amb el Govern, la Unió Nacional d'Exportació Agrícola serà sempre l'autoritat suprema.

Aquestes paraules foren adicionades a les conclusions, aprovades pel Congrés després d'un interessant debat entre els senyors Sarthou, Pedrerol, Nogareda i Rovira.

Sense interrompre la sessió es començà l'estudi dels temes de Publicitat.

El senyor Nogareda parlà extensament sobre les necessitats del nostre comerç fruiter, i exposà suggestions amb referència als mitjans publicitaris que haurien d'adoptar-se per a estimular el consum dels fruits nacionals a Espanya i a l'estranger.

Foren aprovades per unanimitat les paraules del secretari general.

El senyor Carles Sarthou donà les gràcies al Congrés i a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre amb paraules saturades d'emoció i d'intelligent eloqüència.

El senyor Rovira, de la Cambra Oficial Uvera, d'Almeria, exposà interessants consideracions sobre la producció de la seva província, i féu al·lusió a les paraules del senyor Nogareda sobre el tema de publicitat, i a continuació donà les gràcies al Congrés, aco-

miadant-se d'aquest i de Barcelona, puix que el mateix dia havia de tornar a Almeria.

A les paraules dels senyors Sarthou i Rovira, correspongué el president del Congrés i de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, senyor baró d'Esponellà.

Quan anava a aixecar-se la sessió, l'alcalde de Molins de Rei demanà un vot de gràcies per al secretari general del Congrés, senyor Manuel Nogareda, per l'activitat que ha desplegat en l'organització del Certamen.

El senyor Nogareda es negà a acceptar la proposició de l'alcalde de Molins de Rei, agraint-li, i fent constatar que l'organització del Congrés es deu per igual a tots els components del Comitè, i demanà que el vot de gràcies es dirigís als seus companys.

D'aquesta forma fou aprovat.

SESSIÓ DE CLAUSURA

El dia 25, a un quart de dotze, se celebrà al Palau d'Agricultura de l'Exposició la sessió de clausura del Congrés fruiter. Hi assistiren nombrosos delegats.

Ocuparen la presidència el baró d'Esponellà, el marquès de Rozalejo, el senyor Adam, el comte de Bobose, el senyor Catasús, en representació del governador civil de la província; el tinent coronel Enric Rodriued, que portava la delegació del governador militar i capità general, senyor Barrera, i el senyor Josep N. de Sala, pel director general de Ferrocarrils.

Oberta la sessió es pronunciaren diversos discursos de gràcies pels representants de les companyies estrangeres de ferrocarrils, senyors Adam, per França; Lecoïnte, per Anglaterra; Piton, per Bèlgica; Korman, per Suïssa; comte de Bobone, per Portugal; senyor marquès de Rozalejo, per Espanya.

Finalment, el baró d'Esponellà, president del Congrés, pronuncià un eloqüent discurs. Expressà la seva convicció que d'aquest Congrés en sortiran resolucions pràctiques i expressà el seu desig que les reunions en assemblea siguin freqüents.

Agrai el concurs prestat per tots els congressistes sense distinció, per les companyies de ferrocarrils nacionals i estrangeres, i acabà acomiadant-se de tots amb aquestes paraules: «Senyors: fins a València», ja que allí ha de celebrar-se la primera reunió del Comitè permanent nomenat a l'efecte.

EL PANTA DE FOIX

Sota la presidència del general Vives, delegat regi de la Confederació S. H. del Pirineu Oriental, es reuní la Junta del govern de l'esmentat organisme, i es tracta de diverses qüestions que tendeixen a descabellar tot seguit el seu vast pla d'obres i serveis, el qual ha merescut ja l'aprovació oficial del Ministeri de Foment. S'acordà també adjudicar al senyor Josep Capdevila Moles la realització de les obres del primer tros dels canals del Pantà de Foix, per la quantitat de 667.700 pessetes, en reunir les condicions imposades per la Direcció Tècnica, i per ésser, ensems, l'oferta més baixa de les presentades en ocasió de la subhasta darrerament celebrada.

CREACIÓ DE LES CAMBRES DE LA PROPIETAT RÚSTICA

S'ha publicat a «La Gaceta», un Reial decret per al qual es crea a cada província, una Cambra de la Propietat rústica, la qual seu s'establirà ordinàriament a la capital de la província respectiva, i també a Melilla i Ceuta.

Anàlogament al que succeeix amb les cambres de la Propietat urbana han de pertànyer obligatòriament a aquestes noves entitats tots els propietaris de la província que tributin per més de 25 pessetes anuals de contribució territorial.

Tota vegada que seran considerades les dites Cambres com cossos consultius, vindran obligats a facilitar a l'Estat totes les dades que els siguin interessades i que afectin a les qüestions amb les quals les Cambres es relacionen. Així mateix podran intervenir com àrbitres en les desavinències entre els propietaris, sempre que aquests reclamin aquest arbitratge.

ASSOCIACIÓ CONTRA ELS INCENDIS FORESTALS

«La Gaceta» publica un extens Reial decret llei del ministeri de Foment establint l'Associació Nacional contra els incendis de la riquesa forestal.

Per a la dita defensa extableix el Reial decret les tres fases de previsió dels sinistres, extinció dels mateixos i restabliment de la riquesa destruïda per l'incendi.

Es dicten a la dita disposició els detalls de l'organització de la Junta Superior, que dependrà del ministeri de Foment, i totes les mesures tècniques relacionades amb l'assumpte, així com les sancions que hagin d'adoptar-se contra els incendiàries.

ELS VAQUERS RURALS I LA CONTRIBUCIÓ INDUSTRIAL

Davant dels dubtes i vacil·lacions existents entre els vaquers que es dediquen a la cria de vaques de llet sobre si han de tributar o no per contribució industrial, hom recorda que la reial ordre de 6 de març de 1928 publicada a la Gaceta del 8 del mateix mes modificant les tarifes de la contribució industrial que es refereix a la ramaderia diu:

«Al epígrafe 20 de la clase tercera de la secció tercera de la tarifa primera (se refiere al ganado productor de leche), se le añade una nota en los siguientes términos: «No tributarán por este epígrafe los criadores de ganado, labradores o ganaderos, siempre que vendan la leche en el punto de producción y sea la que obtengan del número de cabezas de ganado que co-

rresponda a la cuantía de pastos, en relación con la superficie de la finca que exploten en los términos municipales catastrados o del de las que figuren amilladas en aquellos que tributan por régimen de cupa, ya que en estos casos están exceptuadas en los números 26 y 28 de la tabla de exenciones unida a estas tarifas.»

Així, doncs, no tenen cap obligació de tributar per tarifa industrial aquelles que en les dites condicions es trobessin, per tributar ja en la rústega, i cal que fossin requerits per a alta de contribució industrial, cal que alleguin per escrit la dita reial ordre abans d'estampillar llur signatura en la notificació que se'ls fes.

Al cap de pocs dies la premsa informava que havia produït molt bona impressió entre els pagesos vaquers la nova d'haver-se cirkulat pel ministeri del Treball una ordre a la Delegació Regional del Treball perquè comunicés al Comitè paritari interlocal de vaquers que s'abstingui de cobrar cap quota i, per tant, d'imposar cap multa als dits vaquers, puix que estan fora de la jurisdicció del dit Comitè.

Aquesta ordre fou comunicada a l'esmentat Comitè el dia 22 de setembre darrer.

En compliment d'aquesta ordre, els pagesos vaquers queden al marge del repetit Comitè, el qual, en tots els casos d'expedients en curs en els Jutjats, per a embargar els que es resistien a pagar quotes i multes, comunicarà a aquests que suspenguin tota actuació i li trametin nota de les costes devengades, que auiran a càrrec del repetit Comitè.

LA COMISSIÓ ARBITRAL REMOLATXO-SUCRERA DE LLEIDA-OSCA

Covocats per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre i sota la presidència del representant d'aquesta entitat a la Comissió interina de Corporacions Agrícoles En Jaume de Riba, es reuniren a Lleida els presidents dels Sindicats agrícoles de les províncies de Lleida i Osca, interessats en el cultiu de la remolatxa, per tractar de l'elecció dels representants agrícoles de la Comissió arbitral remolatxera-sucrera creada recentment per tal de resoldre les dificultats que sorgeixen entre agricultors i productors.

Després d'exposar el president de la reunió la transcendència de la nova entitat i la conveniència de què les persones que es designin estiguin en condicions de defensar els interessos de tan important branca de l'agricultura, els reunits acordaren formar la següent candidatura per a proposar als electors: Vocals propietaris: En Manuel Florensa i Farré, En Pau Barri i Esteve i En Josep Maria Niubó i Casanelles, de Lleida; i En Prudenci Salilla Seré i En Marcel Aguadó, d'Osca. Vocals suplents: En Josep Espinal i Cardona, En Manuel Eseribà i Miró i En Josep Berfrans Biel, de Lleida, i En Francesc Tarroc i Bayona i N'Antoni Ribera, d'Osca.

URALITA

**EL MILLOR MATERIAL
PER A COBERTES**

Aprofitant la reunió, el President de la mateixa va exposar la gestió de l'Institut per aconseguir una Delegació de la Divisió de Ferrocarrils que cuidés del repartiment de vagonets destinats a l'alfals i per a evitar la intromissió del Comitè Paritari de Vaquers de Barcelona en les granges agrícoles, sobre els quals temes els reunits exposaren llurs impressions, agraïnt tots l'actuació de l'Institut.

Es cursaren telegrams al Director general i Subdirector de Corporació del Ministeri del Treball, agraïnt-los llur interès en la constitució de la Comissió arbitral remolatxo-sucrera d'aquelles dues províncies.

L'ASSEMBLEA GENERAL D'HORTICULTORS

Al Foment del Treball Nacional tingué lloc la inauguració de les tasques de l'Assemblea general d'horticultors.

Representà les autoritats locals el diputat provincial senyor Francesc de Prat, el qual saludà els congressistes i obrí l'acte.

Per a la constitució de la mesa resultaren elegits els senyors següents:

President, Ignasi Montserrat, de Saragossa; vice-president, Domènec Orero, de Segorbe; secretaris: Eduard García, de Madrid, i Josep Casasús, de Barcelona; vocals: Salvador Domingo, de València, Marian Cambra, de Saragossa; Pascual Sanjuan, de Sabiñán; S. de la Peña, de Bilbao; Ramon Albareda i Josep Estaper, de Barcelona.

El senyor Montserrat ponderà la importància de l'acte i entonà un himne a Barcelona i al certamen.

Després els assembleïstes saludaren el president del Foment Nacional de l'Horticultura, En Joan Magrinyà, i els senyors Domènec Orero i Epifani de Fortuny.

Es discutí el primer punt, d'importació de plantes i flors.

S'abundà en el concepte de què la importació de l'estranger de les plantes de les quals la Península és tributària, ha de gravar-se amb una quantitat alçada, per tal de donar més impuls a la producció de plantes similars indígenes, car el nostre sol i el nostre clima poden produir en abundància i excel·lència.

Per a fixar la taxa d'aquest tribut es nomenà una comissió, la qual ha de dictaminar sobre el cas.

La segona reunió se celebrà al palau d'agricultura. La comissió nomenada va acordar fixar la taxa amb la qual hauran d'ésser gravades les plantes en entrar a la Península.

SEGONA SESSIÓ

El senyor Ignasi Montserrat dóna per oberta la sessió.

Acte seguit el senyor president llegeix les conclusions presentades per la comissió nomenada el matí, per tal d'estudiar la qüestió de quantia d'arancel, que són:

Primera. — Plantes d'arrel (excepte rosers), a una pesseta el quilo; els rosers, a 3 pessetes el quilo. Plantes amb terra a una pesseta el quilo.

Segona. — Bulbs i rizomes de totes menes, a 0'50 pessetes el quilo.

El president, després de llegir aquestes conclusions, obre la discussió de l'Assemblea.

Intervenien en la discussió els senyors Aldrueu, Simó, Bada, Andrés i Castelló.

Després d'una llarga discussió, la discrepància d'opinions sobre el preu d'importació continua. Davant aquesta persistència el senyor president demana que la comissió que ha presentat les conclusions del·liberi durant cinc minuts amb la Taula, per tal de procurar arribar a un acord.

Després de la del·liberació el senyor president notifica a l'Assemblea que la comissió ratifica les conclusions presentades. L'Assemblea les accepta, ara, i queden aprovades.

El secretari llegeix, acte seguit, una comunicació de la Societat Nacional d'Horticultura d'Espanya en la qual abroga per la creació d'escoles d'Horticultura.

Les modalitats presentades per tal d'aconseguir-les són les següents:

Primera. — Sol·licitar de l'Estat un anticip per a la seva creació.

Segona. — Sometre aquest projecte, en forma detallada, a una personalitat o entitat financiera que ho exploti pel seu compte deixant de banda la part teòrica i pràctica a favor dels horticultors o societats del ram que la dirigeixi, així com els beneficis de l'ensenyament a favor de patrons i obrers.

Tercera. — Crear la dita escola, mitjançant emprèstit entre els mateixos horticultors, representat en accions, que al mateix temps de percebre iguals beneficis que en les modalitats anteriors, recollissin en metàl·lic els dividends que en l'anterior passarien a l'emputa financiera, amb la satisfacció de pertanyer a l'obra enterament.

Es llegeix després un projecte d'Escola Nacional d'Horticultura. El pla d'ensenyament comprèn quatre cursos d'un any cada un. Inclou també el pressupost de despeses per al sosteniment de l'Escola.

Aquest projecte és discutit. Intervenien en la discussió els senyors Fortun, Simó, Ortiz, Rigol, Leiba, Catelló i Orero.

Queda acordat, finalment, que es deixi l'aprovació del projecte d'escola per a l'última sessió de l'Assemblea llegeix una moció de la Societat Nacional d'Horticultura d'Espanya: «Vivers de l'Estat». Tracta del greu conflicte que presenta als horticultors que els vivers forestals de l'Estat facin donacions d'arbres sense un caràcter limitat. Dóna les següents conclusions:

Primera. — Els vivers de l'Estat i diputacions destinaran llur producció a la repoblació de monts d'utilitat pública, sanejament de poblacions, arbredes, comunals, ombrejament de carreteres, en una paraula, a tot allò que per la seva missió està obligat a conservar i millorar.

Segona. — Per a les finalitats pedagògiques a les quals atanyen els nous mètodes d'ensenyament.

Tercera. — Als ajuntaments o diputacions que construeixin parcs i jardins pública, els arbres per als carrers, etc., etc. (D'aquesta clàusula podran exceptuar-se les indicades corporacions el règim i administracions de les quals és autònom).

Quarta. — A les ciutats jardí, acollides als beneficis de la llei de Cases Barates.

Cinquena. — Quan per incendi, cicló, motí o qualsevol circumstància de força major faci desaparèixer la riquesa forestal d'una regió, tant en l'ordre d'utilitat pública com en el particular.

Aquestes conclusions són discutides extensament. Ultimament s'acorda dirigir al Govern les següents peticions:

Afirmar que és ruïnós per a l'Estat tenir viviers pel seu compte i que si ho comprova resultarà patent que si ho comprova resultarà patent que li surt més car que comprant-los a particulars.

Que solament cultivi plantes forestals.

Que els ajuntaments no facilitin plantes de l'estranger, a l'objecte de no vulnerar la disposició de la Protecció Nacional.

Que no faci intercanvi amb particulars.

Que les despeses que té amb els viviers les doni en premis i subvencions als horticultors i que les destini també a propaganda.

Que ofereixi contrates per a les plantacions que s'hagin de fer.

El president va aixecar seguidament la sessió.

TERCERA SESSIÓ

Sota la presidència, a la Taula Executiva, del senyor Ignasi Montserrat, s'obrí la tercera sessió plenària de l'Assemblea.

Acte seguit, el secretari senyor Josep Catasús llegí una ponència de la Societat Nacional d'Horticultura: «Exposició Nacional anual d'horticultura i de floricultura».

En la designació de la localitat, època i data per a celebrar la primera exposició hi hagué discrepància entre els assembleistes.

Finalment s'arribà a una conclusió i quedà aprovat que el certamen tinguí lloc a Madrid la tardor de l'any vinent. Quant a la data, la discussió fou molt extensa, però a l'últim, tenint en compte interessos de floricultors i fructicultors, es fixà del dia 20 al 25 d'octubre.

Es concedí un ampli vot de confiança a la comissió organitzadora que es nomeni, per tal que aquesta fixi el més convenient respecte a l'assemblea.

Intervingueren en la discussió de la ponència «Exposicions» els senyors Leiba, Castelló, Albareda, Rigol, Andrés, Ortiz, Aldrueu, Simó, Cambra, Sanjuan i d'altres.

El senyor secretari llegí seguidament la segona ponència: «Contribució». En aquesta ponència es féu la següent proposició a l'Assemblea:

«Que tots els horticultors en general satisfacin una contribució proporcional a llur desenvolupament, incloent-hi els jardins particulars que venen flors, així com els venedors ambulants, els quals es veuen obligats a satisfer una patent de venda».

Oberta la discussió, el senyor Leiba llegí unes propostions seves.

Davant del problema a discutir i a l'hora molt avançada, el senyor president aixecà la sessió.

En la sessió següent el senyor president de la «Taula executiva» va obrir la continuació de la discussió de la ponència: «Tributacions».

Quedà acordat crear una Comissió que s'encarregui amb caràcter d'urgència, prop del ministre d'Economia, de procurar que quedin exempts de tributació els productors horticultors. En cas negatiu que rebaixi tot el que sigui possible la tributació del contribuent.

En la discussió de la ponència intervingueren els senyors Boada, Leiba, Estapé, Sala, Simó, Andies, Simó E., Camba i Sala.

El senyor Simó va presentar una proposició encaïnada a esmenar el projecte d'escola d'Horticultors.

El secretari llegí una ponència de la Societat Nacional d'Horticultura: Tarifa de ferrocarrils. Aquesta ponència consigna la imperiosa necessitat existent que arbres i flors obtinguin iguals concessions que d'altres mercaderies susceptibles de fer-se malbé.

S'acordà que es nomeni una Comissió que faci gestions prop de les Companyies de Ferrocarrils amb l'objecte que no continuïn la pèrdua, endarreriment i desperfectes de les plantes transportades. També prop de la Companyia Transmediterrània perquè rebaixi la tarifa en proporció a la distància a la qual es facturin les mercaderies; i que no s'exigeixin ports a les sortides.

Es va acordar també que hi hagi vigilància amb l'objecte que les plantes nacionals no s'etiquetin com les estrangeres, i que es procuri que els Ajuntaments no facilitin les patents als venedors ambulants.

El senyor Ignasi Montserrat, després d'un breu parlament, en el qual va remarcar la nombrosa assistència d'horticultors de totes les regions, va aixecar la sessió.

EL II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA VINYA I EL VI.

Heu-vos ací el programa del II Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, que es celebrarà a Barcelona del 22 al 30 del mes actual:

Dia 22. — A les onze del matí: solemne sessió d'obertura del Congrés en el Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. A les quatre de la tarda: visita corporativa a l'Exposició. A les deu de la nit: funció de gala.

Dia 23. — A les deu del matí: primera secció Viti-cultura. Tema primer: Reconstitució del vinyar. Segona secció Enologia. Tema primer: Fermentació de mostos i elaboració de vins. Tercera secció Econòmic-social. Tema primer: Defensa del vi i lluita contra la prohibició. — A les quatre de la tarda: visita corporativa a Barcelona.

Dia 24. — A les deu del matí: primera secció. Tema segon: cultiu del cep. — Segona secció. Tema segon: Criança i ranciament dels vins. — Tercera secció. Tema segon: Lluita contra el frau i l'adulteració dels vins. — A les tres de la tarda: excursió a la zona vitícola de Llevant visita al Sindicat d'Allella.

Dia 25. — A les deu del matí: primera secció. Tema tercer: Fertilització del vinyar. — Segona secció. Tema tercer: Anàlisi del vi. — Tercera secció. Tema tercer: Sindicament i cooperativisme viti-vinicola. — A les dotze: lounx a Miramar. — A les quatre de la tarda: visita corporativa al Palau d'Agricultura i Alimentació.

Dia 26. — A les deu del matí: Primera secció. Tema quart: Malures del vinyar. — Segona secció. Tema quart: Malures dels vins. — Tercera secció Tema quart: Coordinació del comerç internacional de vins. — A les deu de la nit: festa en el Poble Espanyol.

Dia 27. — Excursió a la zona vitícola del Penedès. Visita als seus vinyars, cellers i Estació Enològica. (Tiquet, tot comprès, viatges i menjar, 25 pessetes).

Dia 28. — A les deu del matí: Primera secció. Tema cinquè: Cultius substitutius del vinyar. — Segona secció. Tema cinquè: Altres aprofitaments del raïm, diferents del vi. — Tercera secció. Tema cinquè: Esta-

dística i informació viti-vinícola. — A les quatre de la tarda : sessió de degustació de vins típics espanyols. — A les deu de la nit : festa en el Palau de l'Agricultura.

Dia 29. — A les deu del matí : sessió preparatòria de clausura. — A les onze : solemne sessió de clausura. — A les dotze : excursió a Montserrat.

Dia 30. — Excursió a la zona vitícola de la Conca de Barbarà. Visita als seus viuyars i cellers, estacions i sindicats. Dormir a Tarragona. (Tiquet, tot comprès, viatges, menjars i habitacions, 54'30 pessetes).

Dia 31. — Excursió a la zona vitícola del Priorat. Visita als seus vinyars i cellers cooperatius. (Tiquet, tot comprès, amb tornada a Barcelona o Reus, 30 pessetes).

Dia 1. — Sortida per a les excursions de turisme a Mallorca i Sevilla.

* * *

La Secretaria General del Congrés ha quedat instal·lada en els Serveis Enològics de la Regió Agronòmica de Catalunya, carrer de París, núm. 170. Altres llocs d'informació, a Barcelona, són l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, Portaferrissa, 21, pral. Telèfon 17731, la Unió de Viticultors de Catalunya, Pelayo, 12. Telèfon 15723, i el Palau d'Agricultura i Alimentació, la Direcció i les Oficines d'Informació, i l'Exposició Internacional de Barcelona. Telèfons : 33139, 33130 i 31450.

El Comité Executiu del Congrés està constituït pels senyors següents :

President, Nicolau García de los Salmones, inspector general del Cos d'enginyers agrònoms.

Vice-presidents : baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ; Claudi Oliveres, director dels Serveis d'Enologia de Catalunya ; Amadeu Maristany, president de la Federació Nacional de cultivadors, exportadors i magatzemistes de vins d'Espanya.

Tresorer-comptador, Faustí Simó, president de la Unió de viticultors de Catalunya, conseller de l'Ajuntament de Barcelona.

Vocals : Ramon Oliveres, director de l'Escola S. d'Agricultura de Barcelona ; Francesc Santacana, president del Sindicat Vinícola de Martorell ; Pascual Carrion, secretari de la Unió de Viticultors d'Espanya ; Tinitat Catasús, enginyer cap de la província de Barcelona. Manuel Raventós, propietari ; Epifani de Fortuny, director assessor d'Agricultura de l'Exposició Internacional de Barcelona ; Marian Oliveres, enò-

leg dels Serveis de Catalunya ; Jaume Maspons, secretari de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ; doctor Pere Girona, cap dels Laboratoris de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ; Raül Mir, periodista ; Jaume Gil i Vernet, secretari de la Federació Nacional de criadors, exportadors i magatzemistes de vins d'Espanya.

Secretari general : Josep Martínez Molina, ajudant del Servei d'Enologia de Catalunya.

El Congrés es dividirà en les tres seccions següents, que discutiran els temes que s'indicaran :

SECCIÓ PRIMERA

Viticultura

Tema primer : Reconstitució del vinyar.

Tema segon : Cultiu del cep.

Tema tercer : Fertilització del vinyar.

Tema quart : Malures del vinyar.

Tema cinquè : Cultius substitutius del vinyar.

SECCIÓ SEGONA

Enologia

Tema primer : Fermentació de mostos i elaboració de vins.

Tema segon : Criança i ranciament dels vins.

Tema tercer : Anàlisi del vi.

Tema quart : Malures del vi.

Tema cinquè : Altres aprofitaments del raïm diferents del vi.

SECCIÓ TERCERA

Qüestions econòmico-socials en llur relació amb la viti-vinicultura

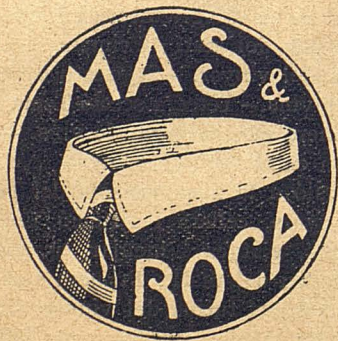
Tema primer : Defensa del vi i lluita contra la prohibició.

Tema segon : Lluita contra el frau i adulteració dels vins.

Tema tercer : Sindicació i cooperativisme viti-vinícola.

Tema quart : Coordinació del comerç internacional de vins.

Tema cinquè : Estadística i informació viti-vinícola.

CAMISERIA, CORBATERIA,
MITGERIA, GENERES DE PUNT

MAS I ROCA
CAMISERS

CASES ESPECIALITZADES PER A LA MIDA

PORTAFERRISSA, 24 - TEL. 17642
FONTANELLA, 16 - TEL. 12211

BARCELONA

HOMENATGE AL SENYOR RAMON VIDAL I TRULL

Per més que sigui a deshora publicar l'allocució que subscriu la Comissió Organitzadora, ho fem per la doble raó de no haver-la rebut a temps i perquè AGRICULTURA I RAMADERIA s'adhereix cordialment al merescut homenatge realitzat el dia 13. Diu així l'allocució:

Als socis del Sindicat Agrícola de Cervera i sa comarca... A tots els pagesos... A Cervera el 13 d'octubre de 1929.

Una voluntat de ferro, una vida tot sacrifici, una intel·ligència privilegiada posada al servei d'una causa tot noblesa, això és En Ramon Vidal, nostre Vidal de Monpalau.

Aquest homenatge, nostre homenatge, limitat a les nostres forces, però d'immensa voluntat, recull els desitjos dels socis i creiem també que els sentiments de tots els pagesos i mereixerà, segurament, el respecte i acolliment de totes les persones de bona voluntat.

I és que Vidal de Monpalau és avui un cabdill dels pagesos i l'ànima de nostre Sindicat, ell el va engendrar i a ell es deu la seva complexa organització; amb cura paternal ha acurat de la creixença i plenitud de vida que avui ja té. El nom de Sindicat de Cervera i el nom de Vidal de Monpalau són una mateixa cosa, és una idea imborrable en la persona d'En Vidal i per nosaltres Vidal i el nostre Sindicat són ja una unificació absoluta, inseparable.

Vidal de Monpalau, apòstol d'un noble ideal, ho sacrifica tot en benefici dels pagesos, fill de pagès, coneix vitablement nostres angoixes que són les seves, nostres aspiracions que són també les seves, nostra causa que és sa causa, i la injustícia, cebant-se en la nostra classe, el ferí fonament.

Els pagesos, fills menyspreats de la societat, als qui es pretenia humiliar donant al nom de pagès un símbol de incapacitat, de pobresa, vergonya i ignomínia... Vidal de Monpalau sent ferits els seus sentiments de bon pagès, i promet sacrificar-se en benefici de nostra redempció... Vidal aconsegueix la paraula donada.

El nom de pagès, del que pretengueren fer-ne un sarcasme, serà cada dia el més respectat i estimat de tots... i comença Vidal de Monpalau la gran defensa; contra d'ell es desencadenen tots els interessos en pugna amb el Sindicat, tot es presenta amenaçador envers ell... Vidal es juga en la lluita, la fortuna, la salut, la vida. Sempre escarnit, i fins amenaçat per enemics; sofreix, entre altres, la dolorosa prova de veure destruir per un incendi esgarrafós la sumptuosa fàbrica de farines del Sindicat, obra de la seva predicció.

Però Vidal de Monpalau ho defensa i surt vencedor de tots i contra tots... i el Sindicat de Cervera guanya la lluita, cada dia més fort i més respectat. Nostre Sindicat, netament agrari, en defensa de la més sòlida riquesa nacional s'imposa a tots...

La glorificació d'En Vidal de Monpalau és la glorificació del Sindicat, el triomf de la nostra modesta classe, és la més certa afirmació de que l'agricultura és el puntal que sosté la societat.

Un poble, una nació, solament serà lliure i forta quan tingui una agricultura plena d'avenços, ben unida, constituïda de pagesos conscients, lliures i de sòlida cultura.

Pagesos!... Tots a l'homenatge a Vidal de Monpalau!... Us hi esperem!...

Ho exigeix el vostre interès i el de tots... Per agraïment a Vidal, en reconeixement d'una vida sacrificada... Pel bon nom de tots... Per honra, per estima a nostra pàtria... per demostrar que els pagesos sabem fer justícia: sabem ésser agraïts.

NOTA.—A última hora rebem avís que l'homenatge es realitzarà el dia 20 d'octubre.

EL PRIMER CONGRES VETERINARI ESPANYOL

Són ja a la nostra ciutat nombrosos delegats i representants de diverses localitats d'Espanya per tal de prendre part en els actes projectats amb motiu del Primer Congrés Veterinari Nacional, que amb ocasió del Certamen ha de celebrar-se del 6 al 15 d'octubre en aquesta ciutat.

Heus ací el programa d'aquests actes:

Dia 6. — A les onze, inauguració del Congrés al saló d'actes del Palau de l'Agricultura.

Tarda. A les 4'30, visita a la ciutat en autocar. Lloc de reunió: Plaça de Catalunya, davant del Cerele de l'Exèrcit i de l'Armada.

Dia 7. — A les deu, a l'esmentat saló, lectura dels temes oficials I i II.

Tarda. A les quatre, exhibició d'una pel·lícula de caràcter científic-professional, al Palau de Previsió.

Excursió a Mataró en autocar. Lloc de reunió: a les tres, al mateix lloc que el dia anterior.

Dia 8. — A les deu, lectura dels temes oficials III i IV.

Tarda. A les quatre, inauguració de l'Exposició veterinària. A les set, recepció a l'Ajuntament.

Dia 9. — A les deu, lectura dels temes oficials V i VI.

Tarda. A les quatre, excursió en autocar al Dipòsit de Sementals d'Hospitalet. Lloc de reunió: el senyalat per a les altres excursions.

Dia 9. — A les cinc de la tarda, exhibició d'una pel·lícula de caràcter científic-professional, al Palau de Previsió.

Dia 10. — A les deu, lectura dels temes oficials VII i VIII.

Tarda. A les quatre, conferència al mateix local pel doctor Josep M. Quevedo, de la Facultat d'Agronomia i Veterinària de Buenos Aires, i excursió a una granja avícola dels voltants de la ciutat.

Dia 11. — A les deu, lectura del tema oficial IX.

Tarda. A les quatre, lectura del tema oficial X. A les sis, recepció a la Diputació Provincial.

Dia 12. — A les dues, banquet oficial al restaurant «La Pèrgola».

Dia 13. — A les onze, lectura del tema oficial XI.

Tarda. A les quatre, lectura del tema oficial XII.

Dia 14. — A les onze, a l'Acadèmia de Medicina (nou local) sessió de temes lliures i comunicacions.

Tarda. A les quatre, presentació de casos teratològics i d'altres, a l'Exposició veterinària. A les cinc, a l'Acadèmia de Medicina, conferència pel senyor Gaietà López, sobre «Més enllà dels microbis». A les deu de la vetlla, funció de gala al teatre Barcelona.

Dia 15. — A les onze, lectura i aprovació d'actes i sessió de clausura del Congrés.

Tarda. A les quatre, festa al Poble Espanyol.

Totes les sessions, llevat de les senyalades per l'Acadèmia de Medicina, se celebraran al saló d'actes del Palau de l'Agricultura.

INAUGURACIÓ DEL CONGRÉS

CURS INTERNACIONAL D'AGRICULTURA

Sota el Patronat de l'Exposició Internacional de Barcelona, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ha organitzat un Concurs Internacional d'Agricultura que celebrarà la seva solemne sessió d'obertura el dia 16 del corrent per a clausurar-se, també amb tota solemnitat, el dia 30 del vinent novembre. Entre aquestes dues dates, tots els dimecres i dissabtes, a les quatre de la tarda, desfilaran per la tribuna del saló d'actes del Palau d'Agricultura de l'Exposició, il·lustres personalitats de l'agricultura nacional i estrangera, les quals descabdellaran temes interessantíssims ciutats a congregar un auditori nombrós, àvid de rebre els ensenyaments dels tècnics i professors que forment el quadro de conferències d'aquests Curs.

Entre les personalitats estrangeres que ocuparan la tribuna del Palau d'Agricultura hi ha el doctor Lleó Moyer Estabrook, ciutadà nord-americà el qual ha realitzat un viatge per tot el món per encàrrec de l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma, preparant el cens agrícola mundial de 1930, i exposarà la importància de la confecció del dit cens i els avantatges que l'agricultura mundial en pot treure; el doctor Ernst Laur, secretari agrícola de Suïssa, director de la Unió de Pagesos Suïssos i professors de l'Escola Politècnica federal, que descabdellará un tema tan interessant com és «Els serveis de comptabilitat agrícola»; el professor Julius Stoklasa, director de les Estacions Experimentals de l'Estat txecoslovac, professor de l'Escola Politècnica Superior de Praga, una de les figures més destacades de l'agricultura europea i àdhuc de la mundial, que exposarà quins són els nous mètodes per augmentar la fertilitat de la terra i les collites, i el senyor Giuseppe de Michelis, president de l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma, que es proposa examinar quines són les més recents directrius de l'agricultura al món, i exposarà la important obra que realitza l'Institut de la seva presidència, la més preminent institució agrícola actual.

Entre les personalitats del país cridades a participar en el Curs, hi ha com a delegats del ministeri de l'Economia Nacional que ha cregut un deure participar en el Curs que organitza l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, el doctor En Joaquim Decref, membre de la R. Acadèmia de Medicina i president del Comité Científico-enològic de l'Office Internacional du Vin, que tractarà de la forma de defensar la riquesa vinícola d'Espanya, i N'Enric Alcaraz Martínez, il·lustre professor de l'Escola d'Enginyers Agrònoms, que s'ocuparà de les directrius que cal que prengui la nostra agricultura si volem que marxi per les rutes del progrés.

Prendran part encara en el Curs, el president de l'Associació d'Agricultura d'Espanya En Marian Matanzas de la Torre, que estudiarà com essent l'agricultura la riquesa fonamental en tots els pobles, l'extremat intervencionisme de l'Estat la perjudica en

gran manera; En Pere Garcia de la Barga, en representació de l'Associació General de Ramaders del Regne, que tractarà el tema «Collectivisme i cooperació pecuària»; el doctor Joan Francesc Correos, canonge de la Catedral de Granada, assembleista, delegat de la Confederació Nacional Catòlico-agraria, que examinarà la forma com es descabdella l'agricultura organitzada a Espanya; En Joaquim Maria Pérez Casanyes, delegat regional del Treball a Catalunya, que parlarà sobre «La política i l'agricultura»; En Jaume Maspons i Camarassa, secretari de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, que parlarà d'un tan candent problema com és el de la despoblació del camp; En Claudi Oliveres i Massó, director dels Serveis d'Enologia de la regió agronòmica de Catalunya i professor de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, que examinarà els aspectes i conclusions del Segon Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, que s'haurà celebrat en la data de la seva conferència; En Jaume de Riba, advocat assessor de la Junta d'Aigües de la Sèquia Comtal i les seves mines, de Barcelona, que tractarà del domini immanent de l'Estat sobre les aigües, i farà un estudi comparatiu sobre llur extensió en diverses legislacions, i el baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, que tractarà de la producció agrícola a Espanya i examinarà els seus diversos aspectes.

Amb la sola enumeració dels conferencians i dels temes que han de descabdellar n'hi ha prou per a fer-se càrrec de la importància del Curs Internacional d'Agricultura pròxim a inaugurar-se. Aquest Curs obrirà el baró d'Esponellà, president de l'entitat agrícola més antiga del territori espanyol, el nostre venerable Institut, i el tancarà el senyor Giuseppe de Michelis, president de l'Institut Internacional d'Agricultura, l'entitat agrícola mundial que dirigeix des de Roma els destins d'aquesta important branca de l'economia dels pobles.

L'OBRA DE L'EMBASSAMENT DE CRESPIA SEMBLA QUE VA ENDAVANT

Han estat a Girona, el Delegat de Foment de la Confederació Hidrològica Forestal dels Pireneus Orientals, Enric Granda, acompanyat de l'Enginyer en cap senyor Narcís Amigó, els quals organitzen treballs de sondeig per la construcció de l'embassament de Crespià.

És d'esperar que aquesta obra que tants innombrables beneficis ha de portar a la comarca Empordanesa, sigui ben aviat un fet.

GREMI ÚNIC I OBLIGATORI DE PATRONS VAQUERS I EXPENDIDORS DE LLET DE VACA DE BARCELONA.

Posa a coneixement dels patrons vaquers i venedors de llet de Barcelona, l'obligació de formar part del mateix de conformitat amb el disposat en la R. O. de 24 d'abril de 1928, al qual efecte i en compliment de la primera missió que ha estat confiada a aquesta Junta, ha format el cens que li ha estat factible recopilar i que queda exposat en el gremi, recordant a tots els que no es trobin compresos en les llistes o

tinguin els seus domicilis equivocats, que se serveixin passar per les oficines del gremi (Mendizàbal, 17, principal), per a les oportunes inclusions o rectificacions abans del transcurs de quinze dies d'aquesta publicació oficial; passada aquesta data, es considerarà tancat el cens, quedant, els que no haguessin estat inclosos voluntàriament, a resultes de les responsabilitats a què incorrin.

EL SINDICAT VITÍCOLA COMARCAL DE MARTORELL

La Memòria del Sindicat corresponent a la campanya de 1928, fou llegida en la Junta general de 25 d'agost de 1929. N'extreiem les següents dades, les quals són, per cert, ben falagueres:

Brisa. — Trets els dos anys 1918 i 1919 en que per circumstàncies especials que avui no existeixen, els preus foren alts, ésenguany que s'ha obtingut el major preu de la brisa, és a dir, de 7 pessetes els cent quilos, malgrat no ésser gaire rica en alcohol ni en tatrà. L'import total de la mateixa que s'està ja pagant puja a 267.488'50 pessetes.

Mares. — És l'any també que ha estat millor el preu de les mateixes que és de 15 pessetes l'hectòlitre o sigui a 18 pessetes carga. L'import total que també s'està pagant actualment puja a 81.300 pessetes.

Entre brisa i mares es reparteixen doncs enguany 348.788'50 pessetes, quantitat superior a la de qualsevol dels anys anteriors.

Sofre. — Se n'han servit 7.403 sacs de 40 quilos amb un valor de 99.940'50 pessetes.

Sulfat de Coure. — Se n'han servit als socis 189.750 quilos d'un import total de 173.192'25 pessetes.

Adobs. — N'hem servit 1.237.970 quilos que valen 283.941'70 pessetes.

Patates de llavor. — Servides 89.120 quilos que importen 30.634'75 pessetes.

Ametlles. — N'han portat els socis 29.701 quilos que han valgut 34.129'80 pessetes. Cal notar que aquest servei es va començar molt avançada la temporada.

Tatrà de bóta. — N'han entregat els socis 50.138 quilos que han valgut 66.490'75 pessetes.

En resum: en concepte de brisa i mares i com a preu d'aquestes matèries es paga als socis la quantitat de 348.788'50 pessetes.

Les matèries servides als socis (sofre, sulfat, adobs, etc.), han importat en conjunt 729.956'45 pessetes.

I les matèries portades per els socis per a vendre per al compte llur pugen 100.620'55 pessetes.

El qual fa un total gir de 1.179.365'50 pessetes.

Tot el qual s'ha fet sense capital propi, amb una mica menys de la meitat de l'edifici amortitzat i amb el crèdit de 200.000 pessetes de què disposem com a capital circulant.

Enguany s'ha ampliat el magatzem per a adobs i se n'ha fet un per al tatrà i ametlles.

Esperem que els socis trobaran aquestes dades suficientment clares i eloqüents.

LLIBRES REBUTS

El mundo de las abejas, per Eugeni Evrard. Traducció castellana de E. M. Martínez Amador. Un volum de 400 pàgines, 6 pessetes en rústica i 8 enquadernat. — Gustau Gili, Editor, Barcelona.

No es tracta pas d'un llibre de tècnica apícola, sinó de la poesia de l'apicultura. Eugeni Evrard, com els altres literats, han trobat en les abelles motius d'inspiració prou intensa per a mantenir seguidament la lectura del llibre que ha escrit.

El mundo de las abejas serà un llibre que plaurà als apicultors, puix que moltes de les intuïcions i les observacions de l'autor hauran passat desapercebudes pels pràctics de l'apicultura.

L'índex dels capítols és com segueix:

Iniciación en el misterio. — *La colonia y la colmena.* — *La ibra.* — *La casa geométrica.* — *La cadena del trabajo.* — *La economía doméstica.* — *Las pectoradoras.* — *El círculo de la maternidad.* — *Las cunas.* — *La locura de la miel.* — *El alma de las flores.* — *La ejecución de los pretendientes.* — *Las grandes pruebas.* — *La embriaguez primaveral.* — *El éxodo del enjambre.* — *En la metrópoli abandonada.* — *El vuelo nupcial.* — *El ciclo de vida y de misterio.*

Formulario práctico de agricultura y de sus industrias, per J. Poch Noguer. vol. II, subtitulat «Explotaciones agrícolas en pleno campo». Preu 5 pessetes en rústica i 6'50 enquadernat. Editor: Bailly-Baillière, Madrid.

És difícil fer una crítica d'un llibre compost exclusivament de fórmules. Entre tantes molt serà que algunes no siguin d'utilitat pràctica al lector. Aquest volum tracta del pronòstic del temps; anàlisi de terres sense aparells; preparació dels terrenys; desinfecció i desgelat de les terres; sembra; conreus de llegums, cereals, farratges; adobs; rotació; arbres fruiters, boscos; vinyes, etc.; electricitat; conservació de màquines i instruments.

Alimentación de los animales, per M. Rossell i Vilà. Salvat, Editores, S. A., Barcelona.

Aquest llibre és un resum de les lliçons d'alimentació, que el nostre director, Rossell i Vilà, explicà a l'Escola Superior d'Agricultura durant el seu professorat.

El lector comprendrà que ens abstinguem de fer crítica d'aquest llibre, puix que els elogis que podríem fer-ne semblarien, potser, un autobombo.

FIRA NOVA

A petició de diversos ramaders de la comarca, s'ha acordat crear una fira de tota classe de bestiar, que se celebrarà l'últim dissabte de cada mes, a la vora esquerra del riu Segre, i lloc immediat al Pont. La primera d'aquestes fires serà dissabte dia 26 d'aquest mes.

EL I CONGRÉS VETERINARI

Al palau d'Agricultura es celebrà l'acte inaugural d'aquest Congrés, que aplega un crescut nombre d'adherits.

Començà l'acte amb la lectura de la Memòria del secretari del Comitè Executiu, senyor Joan Jofre Petit, plena de minuciositat, ressenyant els treballs efectuats per a la celebració del Congrés. El seguí el senyor Pere Ferreres, president del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, amb un magnífic discurs, ple d'erudició, en el qual s'admira tant la importància de la professió com la seva evolució històrica, que ha elevat la Veterinària empírica fins al que és actualment: camp experimental de les ciències mèdiques.

La presidència invità després a parlar, successivament, els representants estrangers; ho feren eloqüentment els doctors Quevedo (Argentina), Buwioski (Alemanya), Sendrail (França) i Stazzi (Itàlia). Tots dedicaren elogis a Barcelona i a la seva magnífica Exposició. L'auditori acollí aquests discursos amb molt d'entusiasme.

En nom de la ciutat, el delegat municipal d'Higiene i Sanitat, doctor Navarro Perarnau, dirigí un eloqüent salut als congressistes, els oferí el concurs de l'Ajuntament de Barcelona per a fer-los més plaent llur estada i acréixer el bon nom d'hospitalària de la nostra ciutat.

Finalment, el senyor Pere Moyano, catedràtic i director de l'Escola Superior de Veterinària de Saragossa i president del Congrés, ple d'emoció i sinceritat, glossà els conceptes emesos pels altres oradors, i s'expressà amb vehement cordialitat per als seus

ex-deixebles i amb molt d'entusiasme per a tots. Féu vots perquè l'èxit del present Congrés sigui precursor d'altres de màxima superació.

Dilluns es celebrà la primera sessió ordinària, amb assistència de gran nombre de congressistes.

El doctor En Joan Homedes Ranquini, veterinari municipal de Barcelona, llegí el primer tema oficial, el qual versava sobre Genètica.

A continuació el senyor Joan Roí Codina, inspector d'Higiene Pecuària de La Coruña, llegí la seva memòria sobre Zootècnia, i mostrà els seus profunds coneixements sobre aquesta ciència.

La sessió següent fou presidida pel senyor Victorià Medina, president del Col·legi Oficial Veterinari de Toledo; actuà de secretari el capità veterinari En Jeroni Gargallo.

«La higiene de la carn i dels seus preparats com a mitjà de prevenir i guarir les malalties de l'home» fou el primer tema llegit; ho féu En Pau Martí Freixes, director del Cos de Veterinària Municipal de Barcelona.

El senyor Martí Freixes exposà amb mestria el seu tema i donà llargues explicacions sobre les carns bones i dolentes per a l'alimentació; causes d'algunes malalties; manera de descobrir-les; la importància de la higiene bromatològica, i acabà elogiant el treball del veterinari, que pot arrencar moltes vides a la mort prevenint les malalties.

Després, En Josep Vidal Munnés, tècnic de Laboratori Bacteriològic Municipal de Barcelona, pronuncià una dissertació sobre «La inspecció de llets, formatges, mantegues i margarines, en benefici de la salut humana», i exposà quines són les malalties que es poden propagar per aquests productes i la manera de descobrir-les segons les més recents experiències; el dissertant n'exposà alguna de la seva experimentació.

Els congressistes assistiren a la projecció d'una pel·lícula de caràcter científic professional al palau de Projeccions, i anaren també a Mataró, on s'hi traslladaren en autòmibus.

A la tarda anaren a l'Ajuntament, on es celebrà una recepció a honor seu.

Encarregueu els fruiters aviat

Estareu més ben servit i plantareu millor

L'ametlla segueix i seguirà venent-se a bon preu. Novembre i desembre és el millor temps per a plantar ametllers. Ja sabeu que no convé plantar una sola mena d'ametllers? Ja sabeu que us cal intercalar una bona mena polinitzadora (que faci de mascle)?

DEMANEU CÀTALEGS I PREUS a

RAMON SALA

**VIVERS CLOS BLAU
BALAGUER**

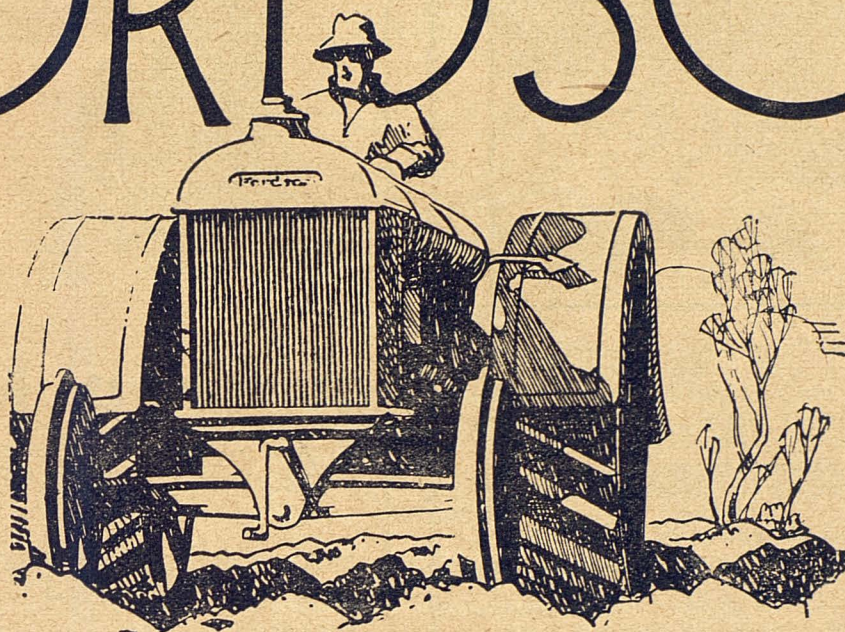
EL MERCAT

ULTIMES COTITZACIONS

ADOBES	UNITAT	PESSETES		UNITAT	PESSETES
Superfosfat d'os, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i 1 1/2 per 100 de nitrogen ...	100 quilos	15'—	Colorant Bordeus. ...	1 kilo o litre	15 a 75
Superfosfat de calç, 18-20 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	"	11'—	Id. Caramelina. ...	"	15 a 75
Superfosfat de calç, 16-18 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	"	10'—	Fosfat amònic blanc de neu, en pols. ...	"	2'10 a 2'45
Superfosfat de calç, 13-15 per 100 d'àcid fosfòric soluble ...	"	9'—	Gelatina Flandes extra. ...	"	4'25
Sulfat d'amoniac, 20-21 per 100 de nitrogen ...	"	36'—	Id. or, plata, bronze. ...	"	8'25 — 7'25
Nitrat de sosa, 15-16 per 100 de nitrogen ...	"	35'50	Glicerina, pura bidestilada, 30° Enol ...	"	3'50
Sulfat de potassa, 90-92 per 100, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura.	"	33'—	Metabisulfat de potassa cristal·litzat ...	"	1'70 a 2'10
Clorur de potassa, 80-85 per 100, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura ...	"	27'—	Negre animal ...	"	1'15 a 1'45
Matèria orgànica còrnia natural, 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fosfòric ...	"	34'—	Nosperal (substitueix al sulfat de coure). ...	"	1'15
Guano Sant Jordi, 7-8 per 100 de nitrogen i 9-11 per 100 d'àcid fosfòric i 5-6 per 100 de potassa ...	70 quilos	18'—	Osteocila Coignet. ...	"	4'35
Sulfat de ferro en gra ...	100 quilos	12'—	Sang cristal·litzada Enol ...	"	3'50
Nitrat de calç 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de calç ...	"	30'50	Taní al alcohol, pur ...	"	5'65 a 10
Cianamida 19-20 per 100 de nitrogen, 60 per 100 de calç ...	"	29'—	Id. al éter, pur ...	"	10'75 a 16
			Brou Bordelés Schloesing. ...	"	1'30
SOFRES			BOTAM		
Sofre Sant Jordi, 98-100 per 100, extra ...	40 quilos	14'50	Barrils de 14 a 16 litres, roure	Un	7'—
Id. id, 98-100 id., extra fi ...	"	16'50	" 28 a 32 " "	"	13'—
Sofre gris o precipitat ...	"	9'—	" 100 litres. ...	"	28'—
Flor de sofre o sofre sublimat ...	50 quilos	24'—	Pipes de 240 ...	"	48'—
Sofre de terròs ...	"	33'—	Bordaleses ...	"	50'—
Sofre en pans, refinat ...	"	40'—	Bocois 600 ...	"	210'—
Sofre de canó ...	"	48'—			
PRODUCTES ENOLÒGICS			CEREALS		
Acid cítric cristal·litzat, pur estranjer 99°. ...	1 kilo o litre	8'25	<i>Blat</i>		
Acid tartàric id. id. id. ...	"	4'50	Froment de Castella ...	100 quilos	47'50 a 48'—
Id. id. id. id. id. ...	"	4'25	Xeixa de la Manxa ...	"	49'—
Anhidrid sulfurós, pur francès	"	1'25	Froment de la Manxa ...	"	51'—
Sofre conglomerat en pastilles de 5 a 100 grs. ...	"	1'50	Aragó ...	"	51'50 a 52'—
Lluquets classe extra sense degotalls. ...	"	1'50	Navarra ...	"	53'—
Id id. corrent ...	"	0'85	Urgell i Vallès ...	"	53'—
Carmel especial de sucre, classe extra ...	"	3'75	Comarca ...	"	53'—
Carbó vegetal en pols fina ...	"	2'15	Extremadura, blanquet ...	"	46'— a 46'50
Cel·lulosa Enol. ...	"	5'—	Cruxer ...	"	47'50 a 48'—
Cola Vila. ...	"	2'75	Lleida ...	"	52'— a 53'—
Id. Coignet, en plaques. ...	"	3'—			
Id. xina en fideus. ...	"	35'—	<i>Civada</i>		
Cola rusa Saliauskys. ...	"	45'—	Extremadura ...	"	36'50 a 37'—
			Manxa ...	"	00'00 a 00'—
			Aragó ...	"	00'00
			<i>Ordi</i>		
			Extremadura ...	"	00'—
			Manxa ...	"	00'—
			Urgell ...	"	37'10 a 38'50
			Sagarrà ...	"	38'50 a 39'—
			Aragó ...	"	00'00
			Castella ...	"	37'— a 38'—
			Comarca ...	"	
			<i>Moresc</i>		
			Plata, ...	"	36'— a 36'50
			<i>Mill</i>		
			Estranger ...	"	48'— a 48'50
			Comarca ...	"	52'—
			<i>Arròs</i>		
			Benlloc, zero ...	"	56'— a 57'—
			Idem, mitjà ...	"	60'— a 61'—
			Idem, selecte ...	"	63'— a 64'—
			Matisat, ordinari ...	"	59'— a 60'—

	UNITAT	PESSETES		UNITAT	PESSETES
Idem, selecte	100 quilos	61'— a 62'—	Farina de peix	100 quilos	90'— a 110'—
Bomba, ordinari	»	86'— a 87'—	Farina d'ossos	»	35'— a 40'—
Idem, superior	»	98'— a 99'—			
Idem, extra	»	106'— a 107'—			
LLEGUMS			FRUITES SEQUES		
<i>Faves</i>			<i>Ametlles</i>		
Extremadura	»	45'— a 46'—	Mallorca	»	420'— a 450'—
Itàlia	»	42'— a 42'50	Esperança, primera	»	480'—
Mallorca	»	43'— a 44'—	Tarragona	»	420'— a 470'—
Oran,	»	43'— a 43'50	Mollar amb closca	»	230'—
Valencianes,	»	43'50			
Prat	»		<i>Avellanes</i>		
<i>Favons</i>			Ordinària amb clofolla	»	170'—
Sevilla	»	48'—	Negreta	»	190'—
Xereç	»	49'— a 50'—	Sense clofolla, primera	»	305'—
Marroc	»	44'50	» segona	»	280'—
Italians	»	45'—			
Anglesos	»	44'50	<i>Figues</i>		
<i>Garrofes</i>			Fraga	10 quilos	9'50
Vinaroç	42 quilos	42'5 a 43'—	Idem extra	»	
Roges	»	33'— a 33'3	Mallorca	»	
Mallorca	»	30'— a 30'5	Idem negres	»	
Eivissa	»	30'— a 30'5	Burriana	»	
Matafera	»	31'— a 31'5	Albunyal	»	
València	»	42'5 a 43'—			
Xipre	»	00'—	<i>Pinyons</i>		
<i>Veces</i>				100 quilos	460'—
Navarra	»	00'—			
Romania	»	00'— a 00'—	VINS		
Calaf	»		Penedès, blanc	Grau i hectòlitre	2'50
Màlaga	»	43'25	Camp de Tarragona, blanc	»	2'55
<i>Mongetes</i>			Priorat, negre	»	2'70
València Pinet	»	115'— a 120'—	Martorell, blanc	»	2'50
Monquillines	»	116'— a 118'—	Matixa, blanc	»	2'50
Trinquillon	»	000'—	Mistela blanca	»	2'00
Mallorca	»	114'— a 116'—	Idem negra	»	3'05
Itàlia	»	00'— a 00'—	Moscateu	»	3'25
Hongria	»	00'— a 00'—			
Romania	»	00'—	ALCOHOLS		
País, noves	»	124'— a 126'—	Industrials 96 per 100	100 litres	255'— a 258'—
<i>Altres llegums</i>			Residus vínics 96	»	250'—
Ers	»	41'— a 41'50	Neutres de vi	»	270'— a 275'—
Titus	»	39'— a 41'—			
Guixes	»	41'50 a 42'—	Desnaturalitzat	»	143'— a 145'—
Llenties	»	105'— a 130'—	Aiguardent de canya, 74 a 75 graus	»	200'— a 210'—
Cigrons pelons	»	77'— a 83'—			
Idem blancs	»	80'— a 185'—	OLIS		
FARINES I DESPULLES			<i>Oliva</i>		
Extra blanca superior	»	73'—	Ordinari	100 quilos	200'—
Idem ordinària	»	67	Superior	»	213'—
Intervinguda	»	67	Fi	»	230'—
Número 3	60 quilos	27'— a 28'—	Extra	»	239'15
Número 4	»	23'— a 24'—			
Segones	»	21'— a 22'—	<i>De pinyola</i>		
Terceres	»	18'50 a 19'—	Verd, primera	»	130'45 a 134'80
Quartres	»	17'— a 18'—	Idem, segona	»	139'15 a 143'50
Segó	100 litres	5'—	Groc, primera	»	000'00 a 000'00
Segonet	»	5'—	Idem, segona	»	
Farinassa d'arrós	70 quilos	20'—			
Morret	»	40'—	<i>Exòtics</i>		
Farina de manioc	100 »	34'—	Cacauet	100 litres	000'—
FARRATGES I PINSOS			Coco, blanc	»	145'—
Alfals	40 quilos	8'— a 8'50	Idem, Cochin	»	160'—
Palla llargueta	»	3'— a 3'50	Idem, Palma	»	200'—
Polpa de remolatxa, estran- gera	100 quilos	38'— a 38'50	Llinosa, cuït	»	177'—
Idem, país	»	30'— a 31'—	Idem, incolor	»	108'—
Turtó de coco	»	35'— a 37'—			
Idem de cacauet	»		ANIMALS I LLURS PRODUCTES		
Farina de turtó de llinosa	»	38'— a 39'—	<i>Animals</i>		
Farina de carn	»	45'— a 46'—	Bous del país	1 quilo	2'70
			Vaques ídem	»	2'70
			Vedelles ídem	»	3'55
			Ovelles ídem	»	2'50
			Xaïs ídem amb llana	»	4'—
			Idem esquilats	»	
			Cabres ídem	»	2'25
			Cabrits ídem	»	6 a 7
			Porcs blancs del país, de 110 quilos net	»	3'65
			Idem, molt grassos	»	3'45
			Idem íd. valencians, íd.	»	
			Idem mallorquins	»	

EL NOU TRACTOR FORDSON

Redueix el treball de la sembra

No hi ha cap treball agrícola que no el faci el Nou tractor Fordson i, sobretot, que no el faci amb una gran reducció de treball i de temps — aixó és, de diner.

Ara és el temps de la sembra. La collita que vós obtindreu l'any vinent depèn de com llaureu la terra ara.

El Nou Fordson us farà una llaurada profunda i ràpida. Podreu fer amb ell els solcs més profunds. Us arrastrarà una arada de tres relles que us farà tres solcs alhora. Podreu llaurar 2 1/2 hectàrees en un jornal de vuit hores, mentres que no n'arribaríeu a llaurar mitja amb cavalls o mules.

30 HP.

Arrancada fàcil

Carburador perfeccionat

Ignició de la magneto
senzilla i automàtica

Llaura tres solcs alhora

Transmissió nova

Fordson

Doble rendiment - Meitat de cost

FORD MOTOR IBÉRICA - Barcelona

NOGAT

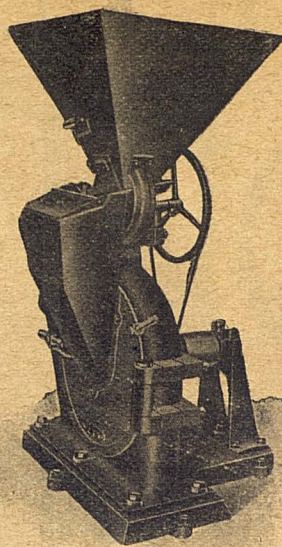
PRODUCTE ESPECIAL MATA-RATES

El mata-rates "Nogat" constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota classe de rates i ratolins. Es ven a 50 cèntims paquet y a 10 pessetes la caixa de 25 paquets a Barcelona, Farmàcia Gelart, Princesa, 7, Drogueries Vidal i Ribas en les principals farmàcies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèriques.

Producte del Laboratori SOKATARG
Carrer del Ter, 16-Telèf. 564 S. M.-Barcelona

NOTA.—Dirigint-se i ensenviant per Gir Postal o segells de Correus l'import més 50 cèntims per despeses de remesa, a Laboratori, a volta de correu, verifica la remesa de la comenda

MOLI "ALFA"

El millor per a pinsos per al ramat, matèries dures i fibroses. Dispositiu de moldre especial patentat.

Andreu Morros

Oficines: Avinguda del Marquès de Argentera, 21
BARCELONA

Instal·lacions i reformes de FABRIQUES DE FARINES

FABRICACIÓ NACIONAL. Sol·licitar preus i catàlegs

Marca Registrada

Higiénic -
Econòmic
- Perpetu

Pràctic -
Transportable -
Estètic

La darrera paraula en la colombicultura

El criador desmuntable per a coloms

"COLOMCRIA"

PATENTAT

És indispensable en el seu colomar
si vol treure profit i trobar
plaer en la cria de coloms

Demanar informes i catàlegs a:

T. GAZA I COSTA - R. da St. Pere, 47-Barcelona

Concessionari exclusiu de les Patents Fornaguera del

"COLOMCRIA"

Visitar el pabelló que tenim en el pati del Palau d'Agricultura de l'EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE BARCELONA

LLIBRERIA CATALONIA

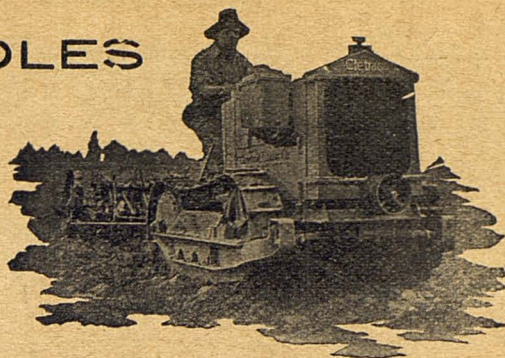
Gran assortit en
llibres de tota mena

Plaça de Catalunya, 17
BARCELONA

TRACTORS AGRICOLES

"CLETRAC"

TIPUS TANC

Reconeguts pels tècnics com el de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 12/20 HP. per a tota classe de cultius **PESETES: 10.000**

Tipus K. 20/30 HP. per a grans extensions **PESETES: 15.000**

Tipus A 30/45 HP. per a treballs que requereixin més força **PESETES: 23.000**

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts.

Demandar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓBIL SALÓ

**TRAFALGAR, 52
BARCELONA**

VOLCK

Potent insecticida agrícola
dividit en tres productes

VOLCK TARONGERS
PLUGONS
HIVERN

Gran Premi de la Reial Societat
d'Horticultura d'Anglaterra

Medalla d'Or a la Gran Setmana
de Tours, maig de 1928

VENDES I INFORMACIÓ:

Busquets Germans i C.^{ia}

CORTS, 587 BARCELONA

La confiança d'èxit

està assegurada emprant sempre

Volck-Tarongers contra les cotxinilles

Volck-Plugons contra plugons i escarabatons

Volck-Hivern pels tractaments d'hivern en els
fruiters i contra les cotxinilles de l'olivera

Cripsan poderós anticriptogàmic pels tractaments
de la vinya amb més avantatja que el sulfat de coure

Orutox contra les orugues de tota mena

Pulgonil contra els plugons de les hortalisses

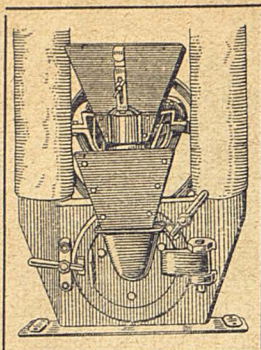
Dacusol contra la Mosca de l'olivera

Insectox contra insectes de resistència

■ ■ ■

Polvoritzadors VOLCK

Models excel·lents de 12 i de 50 litres, que garantitzen l'eficàcia dels tractaments. Els millors aparells.

Molins trituradors "El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

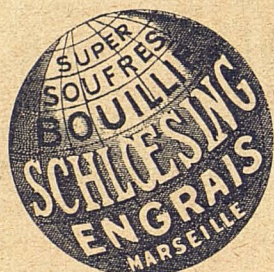
Medalla d'or en l'Exposició de
Maquinària Agrícola de Barce-
lona, Juny de 1927

El més avançat en molins per a l'elaboració de pinsos per a l'alimentació del ramat, sucre, canyella, pebre, calç, guix, alfals, palla, carbó, ossos, xufla, etc. etc. — Demanin referència :: :: i detalls del darrer model a :: ::

MARC TORRES

Riereta, 15 i Aurora, 11
Telèfon 16884

Barcelona

La Vitrioline Schlœsing

immunitza els cereals contra la
CARIES i el **CARBO** amb la
més gran senzillesa i economia

La casa J. DORGEGRAY, Laïetana, 19-Barcelona, importadora exclusiva dels productes de la Societat «Usines Schlœsing Frères & Cie», posa sempre gratuïtament el seu Servei tècnic a la disposició dels Srs. Agricultors per respondre a les consultes que siguin fetes referents a malures de les plantes.

Els fets han demostrat

què a pesar de totes les noves bombes inventades, les que han donat millor resultat en tots sentits han estat les primitives de pistó i si consideren que d'aquestes n'hi ha una de tan perfeccionada, que no cal encevar-la, no porta premsa, estopes ni cuïros i és tan econòmica de consum com la bomba "NEPTUNO" patentada, no tindreu mai el desencert d'adquirir-ne cap més que no sigui aquesta.

La Bomba de pistó "Neptuno"

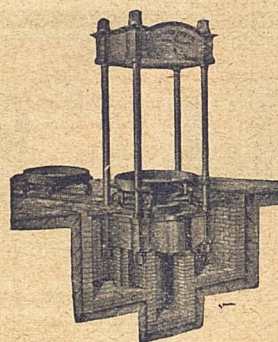
Perquè té sempre una aplicació indicada siga el que es vulga el cas de què es tracti i perquè demés d'ésser construïda amb els millors materials té una veritable superioritat mecànica que li permet de donar un servei molt més pràctic, segur i econòmic.

Tipus econòmics des de 300 pessetes.
Molins de vent

Lloguer de bombes per a profunditzar pous
Vendes a llarg termini

CONSTRUCTORS:

Bombes "NEPTUNO" S. A.
Passelg, 7
TERRASSA

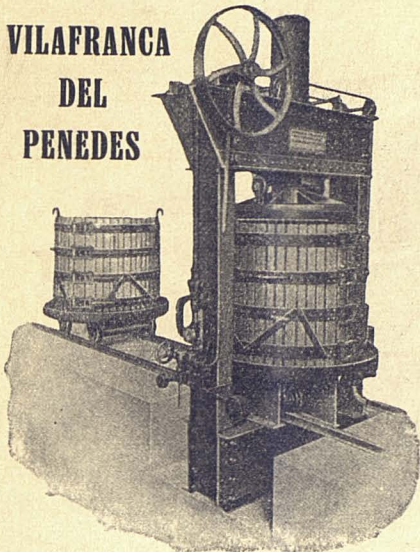
TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
PERE IV, 109 - Casa fundada en 1855 - BARCELONA

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes de pistó per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberries Preses i vàlvules de totes classes, etc.

Societat Enològica del Penedès, S. A.

VILAFRANCA
DEL
PENEDES

Sucursals a Reus, Criptana i Xerec de la Frontera

TREPITJADORES, PREMSSES, BOMBES I
TOTA CLASSE DE MAQUINARIA VINÍ-
COLA : MOTORS I TRANSMISSIONS :
MANGUERES, RACORDS I AIXETES :
MATERIAL PER A BOTELLERIA

PREMSA CONTINUA «SEPSA»

PREMSA HIDRAULICA «ATLAS»

APARELLS D'ANÁLISIS DE VINS :
PRODUCTES ENOLÓGICS :
ADOBS : SULFAT I SOFRES

DEMANEU Estudis, Projectes i Pressupostos

RAMADERS! AGRICULTORS!

Assolireu un rendi-
ment superior a tot
càlcul sotmetent el
ramat i les aus domèstiques al règim ali-
mentici de ferments làctics amb el

YOGHOURAT CONDAL

(FARINA LACTEADA AMB FERMENTS)
assolireu el màxim de vitalitat i el mínim de
mortalitat. Els evitau i combatreu tota
classe de diarrees.

Demanin-lo a totes les graneries i drogueries i cases material avícola
Literatura i mostres: PASSEIG DE MARAGALL, 16. - BARCELONA

PLANTIUS d'arbres fruiters de "CASA PALAU"

A. SALA TIMONEDA - Vilanova de Bellpuig - LLEIDA

Junt amb tota mena de fruiters
selectes, produïm en grans quan-
titats l'ametller desmai que és nos-
tra especialitat i els cedim avan-
tatjósament en qualitat i preu.

¡COMPRI DIRECTAMENT AL PRODUCTOR!

Ous de Naftalina

Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll.-Desinfecten els ponadors.-Eviten en les gallines el
vici de menjar-se els ous.-Serveixen d'ou ponador.-Maten l'arna

Preus franc envàs estació Barcelona:

Una dotzena: 6 ptes. una - Una grossa: 5 ptes. la dotzena

DE VENDA A LES PRINCIPALS DROGUERIES I A LA
Comercial de Productes Refinats del Quirà, S. A.
RAMBLA DE CATALUNYA, 66, 1.ER LLETRA G. :-: BARCELONA

VERITABLE NO MÉS FOC
NO MÉS SENYALS A LA PELL

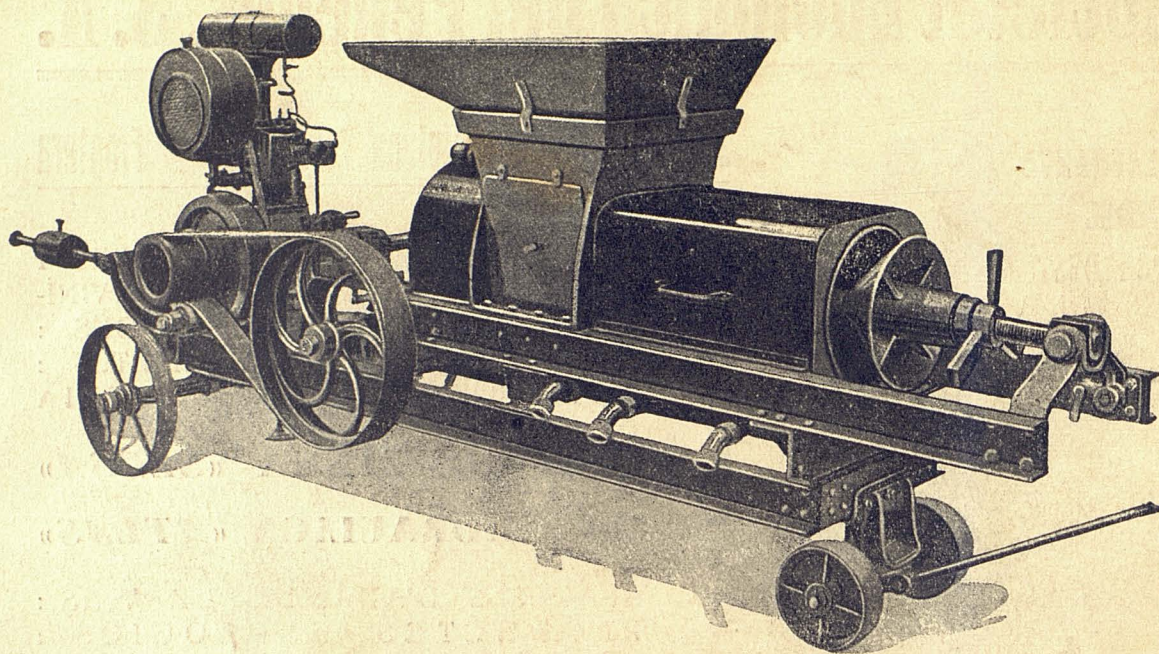
LINIMENT ALONSO OJEA

DIPOSITARIS:
J. Uriach y C.^{ia}
S. A.
BRUCH, 49
BARCELONA

Vexigatori i resolutiu, el més
actiu i econòmic de tots els que
es coneixen. No deixa ni la més
petita senyal a la pell. Garantit-
zem els seus efectes i activitats.
Remetem un flascó de mostra als
senyors Veterinaris que el
:-: :-: :-: demanin :-: :-: :-:

COLLITERS:

LES PREMSES CONTINUES
COLIN

Són les millors fins avui :-: No deixen solatge, quedant el vi sense aspror
Primer Premi i Medalla d'Or en el Concurs de Premsa a Alcázar de San Juan

Material de verema :-: Productes per a l'elaboració
DEMANEU DETALLS I CATALEGS

VICENS VILA CLOSA -

PASSEIG DE GRACIA, 88
Telèf. 72095 - Dir. Teleg.: KEGEVILA

- **Barcelona**

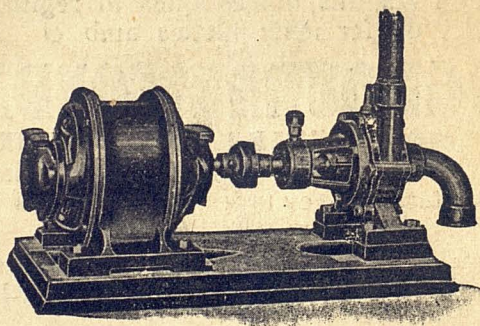
Propietaris! Quan necessiteu elevar aigua
recordeu-vos sempre de la

Bomba MINERVA

que vos donarà completa satisfacció

Demaneu catàlegs i pressupostos a

MELCIOR CAÑARDO - Aragó, 252 - Barcelona
(entre R. Catalunya i Balmes)

L'ADOB AZOAT MÉS BARAT I AVANTATJÓS

Cianamida

19/20% DE NITROGENO Y 60% DE CAL

FACILITA DETALLS I ASSAIGS GRATUITS EL

DELEGAT TÈCNIC DEL CENTRE D'INFORMACIÓ AGRÍCOLA DE LA CIANAMIDA A BARCELONA:
CARLES BIELSA ROXLO - CONSELL DE CENT, 294 - BARCELONA

NAGSA.-Casanova, 212-214-BARCELONA.

